

คำวินิจฉัยของ นายประเสริฐ นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๕๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ (กรณี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ)

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เสนอคำร้องเป็นหนังสือ ฉบับที่ ปช. ๐๐๐๒.๐๑/๒๐๐๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช./ผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์/ผู้ถูกร้อง ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่ามีทรัพย์สิน ๗๔,๓๑๐,๓๕๐ บาท และมีหนี้สิน ๕๒,๖๑๕,๐๘๗ บาท ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่ามีทรัพย์สิน ๗๔,๕๐๗,๖๐๖ บาท และมีหนี้สิน ๕๒,๕๗๘,๓๓๔ บาท และ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีว่ามีทรัพย์สิน ๗๕,๖๔๘,๒๕๓ บาท และมีหนี้สิน ๕๕,๓๕๕,๗๘๕ บาท นั้น เมื่อเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินฯ ที่ผู้ถูกร้อง ยื่นในปี ๒๕๕๐ กับที่เคยยื่นไว้ในปี ๒๕๓๘ แล้ว ผู้ร้องพบว่าผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากโดยเฉพาะ

- เงินสดและเงินฝากธนาคาร ปี ๒๕๓๘ แสดงไว้ ๑๐,๐๐๐,๗๓๑.๘๘ บาท ปี ๒๕๕๐ แสดงไว้ ๒๑,๘๘๒,๗๖๗ บาท เพิ่มขึ้น ๑๑,๘๘๒,๐๓๕.๑๒ บาท

- เงินลงทุน ปี ๒๕๓๘ แสดงไว้ ๓๘๔,๖๐๐ บาท ปี ๒๕๕๐ แสดงไว้ ๘,๓๘๔,๖๐๐ บาท เพิ่มขึ้น ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (กรณีลงทุนในหลักทรัพย์จดทะเบียนและรับอนุญาต ใช้มูลค่าหุ้น (par) แต่มิได้ระบุมูลค่าในราคาตลาด (market value) ขณะได้มา)

- ที่ดิน ปี ๒๕๓๘ แสดงไว้ ๑๒ แปลง มูลค่า ๖,๑๔๘,๖๔๐ บาท ปี ๒๕๔๐ แสดงไว้ ๒๔ แปลง มูลค่า ๒๓,๓๕๖,๓๖๐ บาท เพิ่มขึ้น ๑๒ แปลง มูลค่า ๑๗,๒๐๘,๑๒๐ บาท

จากการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของผู้ถูกร้อง ปรากฏว่า ปี ๒๕๓๘ คู่สมรสไม่มีเงินได้ ปี ๒๕๓๙ คู่สมรสมีเงินได้และยื่นแบบ ฯ รวมกัน เป็นเงิน ๓,๕๔๕,๕๕๓.๖๗ บาท ปี ๒๕๔๐ คู่สมรสไม่มีเงินได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีประเด็นที่สำคัญ คือ ในบัญชี ฯ มีรายการหนี้สินของผู้ถูกร้องซึ่งเป็นการกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด โดยมีสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ แต่ผู้ร้องเชื่อว่า บัญชี ฯ มิได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี ฯ เพราะไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง เป็นการยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ เนื่องจาก

๑.๑ เดิมผู้ถูกร้องปรารภกับนายกฤษนันท์ พลาฤทธิ์ ซึ่งเป็นกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ และรองกรรมการผู้จัดการบริษัท ซีทีไอ กรุ๊ป ฯ ว่า ต้องการกู้ยืมเงินสด ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท เพื่อใช้ภริยาและบุตรลงทุนประกอบธุรกิจส่วนตัว นายกฤษนันท์ ฯ ตกลงช่วยเหลือ โดยครั้งแรกใช้เงินส่วนตัวของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมไป ๒ ล้านบาท และต่อมาอีก ๑๒ ครั้ง ๔๓ ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕ ล้านบาท สำหรับเงินสด ๔๓ ล้านบาท นี้ นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมจากนายทรงชัย อัจฉริยะหิรัญชัย ซึ่งอยู่ที่ซอยสายลม ๒ ถนนพหลโยธิน และฝากเงินไว้กับธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสามย่าน โดยนายทรงชัย ฯ จะถอนเงินจากธนาคารและให้นายกฤษนันท์ ฯ เดินทางไปรับที่บ้าน เมื่อนายกฤษนันท์ ฯ รับเงินแล้ว นายอภิ ะติสุนทร กรรมการบริษัท บางกอก ดาต้า เซ็นเตอร์ จำกัด ถนนพิษณุโลก ซึ่งเป็นคนสนิทของผู้ถูกร้อง จะเดินทางไปรับใส่กระเป๋าแล้วนำไปมอบให้แก่ผู้ถูกร้องที่บ้าน ถนนสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี ต่อจากนั้น ผู้ถูกร้องจะชำระค่าหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ที่ผู้ถูกร้องลงทุนซื้อให้ภริยาและบุตร โดยให้นายเกรียง วงศ์วีระวัฒน์ กรรมการบริษัท รอยัล ลานนา ฯ มารับไป ทุกขั้นตอนทั้งหมดนี้กระทำเป็นเงินสดและในวันเดียวกัน

๑.๒ ในสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ ระบุว่า มีผู้ถือหุ้น ๗ คน ประกอบด้วย นายพีรพล ฯ ๔,๕๕๕ หุ้น, นายอนุศักดิ์ อินทรภูวศักดิ์ ๑,๕๕๕ หุ้น, นายเกรียง ฯ, นายกิติ สินธุเสก และนายอนุรักษ์ อินทรภูวศักดิ์ รวม ๓ ราย ฯ ละ ๑,๐๐๐ หุ้น, นางสาววิชชุดา ศรีรัตนประภาส และนางสาวกนกพร ไตชิตะสุนทร รวม ๒ ราย ฯ ละ ๑ หุ้น รวม ๑๐,๐๐๐ หุ้น ฯ ละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๑ ล้านบาท ต่อมา บริษัท รอยัล ลานนา ฯ เพิ่มทุนจาก ๑ ล้านบาท เป็น ๖๐ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๕ และขายหุ้นทั้งหมด

ให้แก่ภริยาและบุตร ๔ คน ของผู้ถูกร้อง โดยจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้น เป็นของภริยาผู้ถูกร้อง ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น และบุตรอีก ๔ คนๆ ละ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น และยังมีนายเกรียง ฯ และนายกิติ ฯ ผู้ถือหุ้นเดิม ๒ คนๆ ละ ๑ หุ้น รวมเป็น ๖๐๐,๐๐๐ หุ้นๆ ละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๖๐ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐

๑.๓ ต่อมา นายกฤษณ์นัทร ฯ กับเพื่อนกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ เกิดความกังวลใจ เนื่องจากการกู้ยืมเงินไม่มีสัญญากู้ยืมชัดเจน จึงโอนหนี้ดังกล่าวให้เป็นของบริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยทำเป็นสัญญากู้ยืมเงิน ๒๐ ล้านบาท ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ สัญญากู้ยืมเงิน ๑๕ ล้านบาท ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ และสัญญากู้ยืมเงิน ๑๐ ล้านบาท ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ รวม ๓ ฉบับ มีหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ๑.๘ ล้านหุ้น เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน ระหว่างผู้ถูกร้องกับบริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยนายพีรพล อิศราประสาธ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ที่บ้านผู้ถูกร้อง ถนนสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี ในวันเดียวกัน ไม่มีการรับ - จ่ายเงินสด หรือส่งมอบเงินกู้ยืมตามสัญญากู้ยืมดังกล่าว

๑.๔ เนื่องจากหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ที่ผู้ถือหุ้นนำไปค้ำประกัน เงินกู้ยืมที่ผู้ถูกร้องกู้จากบริษัท เอ เอ เอส ฯ มีราคาตกลง บริษัท เอ เอ เอส ฯ จึงขอหลักประกันเพิ่ม ผู้ถูกร้องจึงให้ภริยาโอนหุ้นในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ๑๑๕,๕๕๘ หุ้นๆ ละ ๑๐๐ บาท ให้แก่ นางกัญญารีย์ จันทรวพวงศ์ (proxy) ตามความประสงค์ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ประกอบกับผู้ถูกร้องค้างชำระค่าหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ อีก ๑๕ ล้านบาท จึงให้บุตรชายคืนหุ้นเท่า ๆ กัน ทั้ง ๔ คน ๆ ละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น รวม ๑๖๐,๐๐๐ หุ้นๆ ละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๖ ล้านบาท ให้แก่นายเกรียง ฯ และนายกิติ ฯ ส่วนนายเกรียง ฯ คืนเงิน ๑ ล้านบาท ให้แก่ผู้ถูกร้อง

ผู้ร้องเชื่อว่า บริษัท เอ เอ เอส ฯ มิได้ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม เพราะไม่ปรากฏการลงบัญชีการให้กู้ยืมเงินรายนี้ ทั้งนี้ โดยมีนางรัชณี พิษพงษ์ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตซึ่งตรวจสอบบัญชีของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ยืนยันว่า บริษัท เอ เอ เอส ฯ ไม่มีการให้กู้ยืมเงินแก่บุคคลภายนอก

จึงฟังว่า การที่ผู้ถูกร้องแสดงรายการหนี้สินไว้ ๔๕ ล้านบาท เป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของหนี้สิน ณ วันยื่นบัญชี ฯ เพื่อให้ทรัพย์สินที่ยื่นไว้ในปี ๒๕๕๐ มีจำนวนที่ใกล้เคียงกับที่แสดงไว้ในปี ๒๕๓๘ นั้นเอง

ที่ประชุมจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง ๕ เสียง เกินสองในสามของจำนวนกรรมการป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ให้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

๒. ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า

๒.๑ เงินกู้ยืมจากนายกฤษนันท์ ฯ ๔๕ ล้านบาทนี้ ผู้ถูกร้องทราบภายหลังว่า ๒ ล้านบาท เป็นของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ส่วนอีก ๔๓ ล้านบาท เป็นเงินที่นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมจาก นายทรงชัย ฯ โดยให้นายทรงชัย ฯ จ่ายเป็นเงินสดทั้งหมดทุกครั้ง ซึ่งนายกฤษนันท์ ฯ นำไปให้ ผู้ถูกร้องกู้ยืมต่อ การกู้ยืมเงินครั้งแรกนายกฤษนันท์ ฯ มอบเงินสดให้ผู้ถูกร้องรับไปโดยตรง ส่วน ครั้งต่อๆ ไป ผู้ถูกร้องขอให้นายกฤษนันท์ ฯ มอบเงินสดผ่านนายอภัย ฯ ซึ่งจะมารับไปให้ผู้ถูกร้อง ที่บ้าน ถนนสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี

๒.๒ การที่นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินนายทรงชัย ฯ มีบันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้เงิน ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ โดยมีวงเงินที่ขอกู้ยืมไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท ระยะเวลาชำระคืน ไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันที่ได้รับเงินกู้ คิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๒ ต่อปี และนายกฤษนันท์ ฯ นำโฉนด ที่ดินเลขที่ ๑๓๔๔ และ ๓๑๓๐ ซึ่งเป็นของบริษัท ซีทีไอ โฮลดิ้ง จำกัด มอบให้ไว้เป็นประกันการ กู้ยืมเงิน นายทรงชัย ฯ ตกลงที่จะรับโฉนดดังกล่าวไว้ แม้ผู้ร้องจะไม่ถือว่า บันทึกว่าด้วยข้อตกลงการ กู้เงินเป็นสัญญา เพราะไม่มีการปิดอากร แต่ศาลฎีกาถือเป็นสัญญากู้ยืมเงินได้ เนื่องจากผู้กู้ยืมเงิน ลงลายมือชื่อแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ และประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๑๓ ไม่บังคับว่า จะต้องปิดอากรสัญญากู้ยืมเงินเมื่อใด ดังนั้น ผู้ให้กู้ยืมจะขอปิดอากรเมื่อใด ก็ได้ ก่อนใช้เป็นพยานหลักฐานในคดี

๒.๓ การให้กู้ยืมเงินระหว่างนายกฤษนันท์ ฯ กับนายทรงชัย ฯ นั้น แม้ผู้ร้องจะฟังว่า บันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้เงินไม่เป็นสัญญากู้ยืมเงิน แต่นายกฤษนันท์ ฯ ออกใบรับเงินให้ นายทรงชัย ฯ ทุกครั้งที่ได้รับเงินสดจากนายทรงชัย ฯ ย่อมเป็นหลักฐานการกู้ยืมเงินไต่ชนนายกฤษนันท์ ฯ ได้แล้ว

๒.๔ การให้กู้ยืมเงินระหว่างนายกฤษนันท์ ฯ กับผู้ถูกร้องนั้น ต่อมามีการแปลงหนี้ เป็นของบริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยมีหลักฐานระหว่างบริษัท เอ เอ เอส ฯ กับผู้ถูกร้อง เป็นสัญญา กู้ยืมเงิน ๒๐ ล้านบาท ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๐ มีหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น เป็นประกัน สัญญากู้ยืมเงิน ๑๕ ล้านบาท ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๐ มีหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น เป็นประกันและสัญญากู้ยืมเงิน ๑๐ ล้านบาท ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ มีหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๓๐๐,๐๐๐ หุ้น เป็นประกัน รวม ๓ ฉบับ แต่มีใบหุ้นเป็นประกันเพียง ๒ ฉบับ คือ ใบหุ้นของภริยา ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้ถูกร้อง ๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

ต่อมา มูลค่าหลักประกันคือ หุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น ที่ผู้ถูกร้องและภริยาถือมีราคา ลดลง บริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยนายกฤษนันท์ ฯ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๐

ขอให้ผู้ถูกร้องเพิ่มหลักประกัน ผู้ถูกร้องยินยอม โดยให้ภริยาผู้ถูกร้องทำสัญญาลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ โอนหุ้นที่มีอยู่ในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ๑๑๕,๕๕๘ หุ้นๆ ละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๑,๕๕๘,๘๐๐ บาท ให้แก่นางกัญญารีย์ ฯ (proxy) ซึ่งเป็นพี่ของนายอนุศักดิ์ ฯ และพนักงานอาวุโสบริษัท ซีทีไอ ฯ ตามความประสงค์ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ทั้งๆ ที่หนี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระ โดยนางกัญญารีย์ ฯ บันทึกต่อท้ายหนังสือโอนหุ้นว่า จะคืนหุ้นดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกร้อง เมื่อผู้ถูกร้องชำระหนี้ให้แก่บริษัท เอ เอ เอส ฯ ครบถ้วนแล้ว

๒.๕ เงินกู้ยืมที่ผู้ถูกร้องรับจากนายเกษนันทน์ ฯ ๔๕ ล้านบาทนี้ ผู้ถูกร้องได้มอบให้แก่นายเกรียง ฯ เป็นค่าซื้อหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ โดยผ่อนชำระเป็นคราวๆ รวม ๑๓ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ จนถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ บริษัท รอยัล ลานนา ฯ จดทะเบียนเพิ่มทุนจาก ๑ ล้านบาท (๑๐,๐๐๐ หุ้น) เป็น ๖๐ ล้านบาท (๖๐๐,๐๐๐ หุ้น) เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๕ และบริษัท รอยัล ลานนา ฯ จดทะเบียนภริยาและบุตร ๔ คน ของผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น รวม ๕๕๕,๕๕๘ หุ้น จากจำนวนหุ้นทั้งหมด ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐

ข้อกล่าวหาผู้ถูกร้องของผู้ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ จึงขัดต่อกฎหมาย หลักตรรกศาสตร์และความเป็นธรรม

๓. บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคำร้องนี้ให้การต่อเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. สรุปได้ว่า

๓.๑ นายทรงชัย ฯ ให้การว่า เมื่อประมาณต้นปี ๒๕๓๕ นายเกษนันทน์ ฯ นายอนุศักดิ์ ฯ และนายคลัง ฯ มหาหรือตนว่า จะกู้ยืมเงินประมาณ ๕๐ ล้านบาท โดยกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ คำประกัน ตนตกลง และทำบันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้เงิน ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เป็นหลักฐาน โดยนายเกษนันทน์ ฯ มอบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๔๔ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เนื้อที่ ๑๔ ไร่ ๑ งาน ๕๖ ตารางวา ของบริษัท ซีทีไอ ฯ พร้อมทั้งทำหนังสือมอบอำนาจแบบพร้อมโอน (โอนลอย) ไว้เป็นประกัน แต่มิได้นำไปจดทะเบียนจำนอง เพราะเป็นเพื่อนให้ความเชื่อถือกัน เงินกู้ยืมที่ส่งมอบแต่ละครั้งเป็นเงินสด ตนให้นายเกษนันทน์ ฯ ลงลายมือชื่อรับเงินไว้เป็นหลักฐาน รวม ๑๒ ครั้ง เป็นเงิน ๔๓ ล้านบาท การให้กู้ยืมเงินนี้ตนได้รับดอกเบี้ย ๓ ล้านบาท เมื่อปลายปี ๒๕๓๕ เพียงครั้งเดียว ตนรู้จักผู้ถูกร้องในฐานะเจ้าของคอกม้าในสนามม้ามาประมาณ ๑๐ ปี

๓.๒ นายอนุศักดิ์ ฯ ให้การว่า ต้นปี ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินจากนายเกษนันทน์ ฯ โดยขอจากกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ เวลา ๕ - ๖ ปี ดอกเบี้ยไม่แพง นายเกษนันทน์ ฯ นำเรื่อง

เข้าปรึกษาหารือกัน ทุกคนเห็นด้วยที่จะหาเงินให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม ... การที่ต้องให้ผู้ถูกร้องทำสัญญากู้ยืมเงินกับ บริษัท เอ เอ เอส ฯ เกิดขึ้นหลังจากที่ตนและเพื่อนได้มอบเงินกู้ยืม ๔๕ ล้านบาท ให้ผู้ถูกร้องแล้ว ทั้งนี้ เพื่อความสบายใจของกรรมการ ต่อมา บริษัท เอ เอ เอส ฯ ได้คืนเงิน ๔๕ ล้านบาท แก่กรรมการแล้ว แต่กรรมการยังไม่คืนนายทรงชัย ฯ โดยได้นำไปลงทุนอย่างอื่น ... ตนรู้จักผู้ถูกร้องเมื่อปี ๒๕๒๕ เพราะได้รับการทาบทามให้ไปเป็นผู้อำนวยการบริษัทไทยเดินเรือทะเล .. ผู้ถูกร้องมอบต้นฉบับใบหุ้น ธนาคารเอเชีย ฯ ให้เป็นหลักประกันในวันเดียวกับทำสัญญา ... ผู้ถูกร้องบอกกับตนว่า ต้องการกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท ไปลงทุน แต่ไม่บอกว่า จะนำไปลงทุนในเรื่องอะไร

๓.๓ นายกฤษนันท์ ฯ ให้การว่า ... การส่งมอบเงินกู้ยืมครั้งแรกตนมอบเงินให้ผู้ถูกร้อง เป็นเงินสด ๒ ล้านบาท ที่บ้านถนนสนามบินน้ำ ส่วนครั้งต่อไปตนทยอยเบิกเงินที่ขอกู้ยืมจาก นายทรงชัย ฯ ตามจำนวนที่ผู้ถูกร้องแจ้ง เท่าที่จำได้ ตนเบิกเงินกู้ยืมจากนายทรงชัย ฯ ๑๒ งวด ในระหว่างเมษายน - สิงหาคม ๒๕๓๕ นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องขอให้มอบผ่านนายอภัย ฯ คนสนิทของ ผู้ถูกร้อง ตนให้เงินกู้ยืมเป็นเงินสด ... ตนรับเงินจากนายทรงชัย ฯ ๑๒ ครั้ง เป็นเงินสดทุกครั้ง ตนเป็นคนไปรับเงินที่บ้านนายทรงชัย ฯ การรับเงินแต่ละครั้งเป็นเรื่องระหว่างตนกับนายทรงชัย ฯ เท่านั้น ตนไม่ทราบว่า ภริยาของนายทรงชัย ฯ ทราบเรื่องนี้หรือไม่ ... บริษัท เอ เอ เอส ฯ ยังมีได้ จ่ายเงินให้แก่ผู้ใด ยังไม่ได้รับคืน เนื่องจากยังไม่ได้รับคืนจากผู้ถูกร้อง ... ไม่ได้ลงบัญชีว่า ผู้ถูกร้อง เป็นลูกหนี้ แต่จะลงในบัญชีปี ๒๕๔๔ เมื่อครบกำหนดชำระเงินยืม โดยจะลงบัญชีเป็นเงินยืมจาก กรรมการ สำหรับเหตุผลดังกล่าวตนไม่ทราบ ต้องสอบถามผู้ตรวจสอบบัญชีภายใน ชื่อ นายลิขิต ... ตนชำระดอกเบี้ย ๓ ล้านบาท ให้นายทรงชัย ฯ ๑ ครั้ง เมื่อปลายปี ๒๕๓๕

๓.๔ นายพิรพล ฯ ให้การว่า ในวันที่ไปทำสัญญากู้ยืมเงิน ตนไปคนเดียว ผู้ถูกร้อง ลงลายมือชื่อที่บ้านผู้ถูกร้อง ถนนสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี ส่วนพยานที่ลงลายมือชื่อในสัญญา กู้ยืมเงินเป็นพยานฝ่ายผู้ถูกร้อง ซึ่งอยู่ที่บ้านในวันนั้นด้วย

๓.๕ นายอภัย ฯ ให้การว่า ผู้ถูกร้องเล่าให้ตนฟังว่า เคยกู้ยืมเงินจากนายกฤษนันท์ ฯ หลายครั้ง ผู้ถูกร้องมอบให้ตนไปรับเงินสดจากนายกฤษนันท์ ฯ ครั้งละประมาณจำนวนหลักล้านขึ้นไป แต่จำไม่ได้ว่าไปรับกี่ครั้ง ... สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ลงลายมือชื่อในวันเดียวกัน เมื่อเดือนมกราคม ที่บ้านผู้ถูกร้อง โดยผู้ถูกร้องอยู่ด้วย ... แต่ไม่มีการส่งมอบเงิน หลังจากลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงิน ขณะนั้นแล้ว ส่วนการไปรับเงินจากนายกฤษนันท์ ฯ ตนไปรับที่ตึก ซีทีไอ ฯ ที่ทำงานของ นายกฤษนันท์ ฯ หลายครั้ง และบางครั้งนายกฤษนันท์ ฯ นำมาให้ตนที่บริษัท บางกอก ดาต้า ฯ การรับเงินแต่ละครั้ง เป็นการรับเงินระหว่างตนและนายกฤษนันท์ ฯ เท่านั้น โดยนายกฤษนันท์ ฯ มอบใบรับเงินเพื่อให้ตน

นำไปให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อรับเงินด้วย และเมื่อผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อแล้ว ตนจะนำไปให้นายกฤษนันท์ ฯ บางครั้งจะฝากบุตรสาวของตนซึ่งทำงานในบริษัทในเครือ ซีทีไอ ฯ นำไปมอบคืนให้แก่นายกฤษนันท์ ฯ

๓.๖ นางสาวอุณาภรณ์ นาคล้วน ให้การว่า ในขณะที่ลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ผู้ถูกร้องอยู่ร่วมด้วย แต่เมื่อลงลายมือชื่อในสัญญาแล้ว ตนไม่เห็นว่ามี การส่งมอบเงินกัน

๓.๗ นางรัชณี พิษพงษ์ ให้การว่า ตั้งแต่ตรวจบัญชีของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ไม่ทราบ ว่าบริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้นำบุคคลภายนอกกู้ยืมเงิน เคยพบแต่การกู้ยืมและชำระคืนกรรมการ แต่ไม่พบเรื่อง ที่บริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท หรือรับโอนการกู้ยืมเงินที่ผู้ถูกร้อง กู้ยืมเงินส่วนตัวของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ เข้ามาเป็นการกู้ยืมเงินจากบริษัท เอ เอ เอส ฯ

๓.๘ นายเกรียง ฯ ให้การว่า บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๓๓ โดย นายธานี นทร ธานีสุทธิเสรี นายอภิ ฯ นายพีรพล ฯ และนายกิติ ฯ เพื่อดำเนินธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ นายธานี นทร ฯ จึงมาชวนตน ตนจึงเข้ามาดำเนินการต่อเมื่อประมาณปี ๒๕๓๕ แต่บุคคลดังกล่าวไม่สนใจกิจการของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เนื่องจากมีธุรกิจของตนอยู่แล้ว ตนจึงถือว่า เป็นเจ้าของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ นี้ และเป็นผู้ดำเนินการกิจการของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ นี้แต่ผู้เดียว แต่จนถึงปัจจุบัน ฯ บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ไม่ได้ดำเนินธุรกิจพัฒนาที่ดินที่ประสบความสำเร็จ และมีกำไร เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย ... การเพิ่มทุนของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ นั้น เมื่อประมาณปี ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องปรารภกับตนว่า อยากจะลงทุนทำธุรกิจให้บุตร ตนจึงเสนอว่า ตนมี บริษัท รอยัล ลานนา ฯ มีทรัพย์สินจำนวนมาก ตนจะจดทะเบียนเพิ่มทุนให้ และให้ผู้ถูกร้องลงทุน โดยชำระเงินเป็นค่าซื้อหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ซึ่งตนตกลงขายหุ้นเพิ่มทุนทั้งหมดให้ในราคา ๖๐ ล้านบาท ตนได้เพิ่มทุน และผู้ถูกร้องลงทุนซื้อหุ้นให้ภริยาและบุตรโดยทยอยชำระให้หลายครั้ง ในปี ๒๕๓๕ รวม ๔๕ ล้านบาท ซึ่งไม่ครบ ๖๐ ล้านบาท ส่วนหุ้นที่เหลือจึงต้องเป็นชื่อของตน ... ตนยืนยันว่า ได้รับเงินสดตามวันและจำนวนที่ระบุไว้ และตนนำไปใช้จ่ายหมุนเวียนในภารกิจของตน โดยไม่ได้นำเข้าบัญชีเงินฝากใด แต่นำหลักฐานมาลงบัญชีของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ บัญชีของ บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ไม่มีความเคลื่อนไหวมากนัก เนื่องจากข้อเท็จจริงไม่ได้ทำธุรกิจจริงจัง การรับเงินแต่ละครั้งตนได้รับเงินจากผู้ถูกร้องที่บ้านของผู้ถูกร้องที่สนามบินน้ำทุกครั้ง ซึ่งผู้ถูกร้องได้จัดเตรียมใส่กระเป๋าไว้ให้แล้ว การรับเงินก็เป็น การรับเงินระหว่างตนกับผู้ถูกร้อง

๓.๙ ผู้ถูกร้อง ให้การว่า ตนได้ติดต่อกู้ยืมเงิน ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท เพื่อให้บุตรลงทุนทำธุรกิจจากนายกฤษนันท์ ฯ นายอนุรักษ์ ฯ และนายคลัง ฯ ซึ่งเป็นกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ และนายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินมาให้ตน ๔๕ ล้านบาท โดยให้เป็นเงินสดรวม

๑๓ ครั้ง ในระหว่างเดือนมีนาคม - สิงหาคม ๒๕๓๕ การทำสัญญากู้ยืมเงินกับบริษัท เอ เอ เอส ฯ ทั้ง ๓ ฉบับ เป็นการทำสัญญาย้อนหลัง เพราะได้รับเงินแล้ว ... ตนเป็นหนี้บริษัท เอ เอ เอส ฯ จริง แต่การชี้แจงในสภาผู้แทนราษฎร ตนไม่ได้ชี้แจงลงไปในรายละเอียดเหมือนกับการชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ในวันนี้

๔. ศาลรัฐธรรมนูญออกนั่งพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๘ และ ๑๙ พฤษภาคม ๗, ๒๒, ๒๖ และ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตามลำดับ

๔.๑ ผู้ร้องแถลงและตอบทนายความผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สรุปได้ว่า ผู้ร้องมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน และหนี้สินว่า ตรงกับบัญชี ฯ ของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี ฯ หรือไม่ ทุกราย และยืนยันความเห็นของผู้ร้อง เกี่ยวกับผู้ถูกร้องใน ๑ ทุกประการ

๔.๒ ผู้ถูกร้องแถลงและตอบทนายความผู้ถูกร้องและผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สรุปได้ว่า

๔.๒.๑ แม้รัฐธรรมนูญจะใช้บังคับตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ทุกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แสดงว่ามีทรัพย์สินเป็นเงินลงทุนในหลักทรัพย์จดทะเบียนและรับอนุญาต คือ ถือหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๘๐๐,๐๐๐ หุ้น ฯ ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๘ ล้านบาท และภริยาถือหุ้นของธนาคารเดียวกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ฯ ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑๐ ล้านบาท รวมกัน ๑,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น ฯ ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑๘ ล้านบาท และผู้ถูกร้องมีหนี้สิน ๔๕ ล้านบาท ผู้ร้องมิได้โต้แย้งแต่อย่างใด

๔.๒.๒ ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินจากนายกฤษนันท์ ฯ ๔๕ ล้านบาท จริง แต่ไม่ทราบว่ นายกฤษนันท์ ฯ เอาเงินของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ๒ ล้านบาท มาให้และกู้ยืมเงินจาก นายทรงชัย ฯ ให้อีก ๔๓ ล้านบาท

๔.๒.๓ นายกฤษนันท์ ฯ แจ้งกับผู้ถูกร้องภายหลังว่า เงินที่นายกฤษนันท์ ฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมนั้น แท้จริงเป็นเงินของบริษัท เอ เอ เอส ฯ และขอร้องให้ผู้ถูกร้องทำสัญญา กู้ยืมเงินกับบริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยตรง เพราะเป็นจำนวนเงินค่อนข้างมาก ผู้ถูกร้องตกลงและ ทำสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ ย้อนหลังห่างกันประมาณฉบับละสองเดือน เพื่อสะดวกในการชำระคืน เพราะผู้ถูกร้องรับเงินกู้ยืม ๔๕ ล้านบาท แล้ว และผู้ถูกร้องใช้หุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๑,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น ที่ผู้ถูกร้องและภริยาถืออยู่เป็นหลักประกัน คิดเป็นเงินประมาณ ๖๐ ล้านบาท โดยสลักหลังมอบให้ ในขณะนั้นหุ้นมีราคาตลาดหุ้นละ ๓๕.๗๕ บาท ถ้ากู้ยืมกันไม่จริง ผู้ถูกร้องย่อมไม่จำเป็นต้องมอบ หลักทรัพย์ที่มีมูลค่าถึง ๖๐ ล้านบาท เป็นประกันไว้กับผู้ให้กู้ยืม

๔.๒.๔ ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ แสดงไว้ในงบดุลปี ๒๕๓๕ มีราคา ๕๓ ล้านบาท เมื่อส่งหลักฐานให้กรมที่ดินตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า มีมูลค่าตามราคาประเมินของทางราชการ ๗๕ ล้านบาท นอกจากนี้ มีการลงทุนในบริษัทอื่นอีก ๗๓.๗๕ ล้านบาท คือ บริษัท ซีทีไอ ฯ ๑๕ ล้านบาท บริษัท บงกชรัตน์ ฯ ๑๒ ล้านบาท และธนาคารเอเชีย ฯ ๘๕๐,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๕๕ บาท เป็นเงิน ๔๖.๗๕ ล้านบาท ผู้ถูกร้องจึงตัดสินใจซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ

๔.๒.๕ ผู้ถูกร้องแถลงต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่า ได้แจ้งให้นายเกรียง ฯ เพิ่มทุนของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ และโอนหุ้นให้ภริยาและบุตรของตนก่อน ส่วนเงินค่าหุ้นที่ยังขาดอยู่อีก ๑๕ ล้านบาท นั้น จะชำระให้ในภายหลัง (หน้า ๔) แต่ผู้ถูกร้องแถลงการณ์ปิดคดี ว่า นายเกรียง ฯ ได้เสนอขายหุ้นทั้งหมดในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ให้แก่ผู้ถูกร้อง ในราคา ๖๐ ล้านบาท โดยมีข้อตกลงว่า นายเกรียง ฯ ต้องเพิ่มทุนจดทะเบียนอีก ๕๕ ล้านบาท เมื่อรวมกับทุนจดทะเบียนที่มีอยู่เดิม ๑ ล้านบาท จะเป็นทุนจดทะเบียน ๖๐ ล้านบาท เท่ากับราคา ที่ตกลงซื้อขายเพื่อจะได้นำเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนไปชำระหนี้ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ที่มีอยู่เดิม ให้หมดก่อน ผู้ถูกร้องจะได้กำไรจากมูลค่าของสินทรัพย์บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ทั้งนี้ ประมาณ ๒๐ ล้านบาท แต่ขณะนั้น ผู้ถูกร้องไม่มีเงินสดเพียงพอ จึงต้องไปกู้ยืมจากนายเกษมจันทร์ ฯ ๔๕ ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินสดที่ผู้ถูกร้องมีอยู่ประมาณ ๑๕ ล้านบาท ก็จะครบ ๖๐ ล้านบาทพอดี (หน้า ๒/๒๐)

บริษัท รอยัล ลานนา ฯ โดยนายเกรียง ฯ ลงลายมือชื่อแต่ผู้เดียวและประทับตราของบริษัทออกไปรับเงินค่าหุ้นรวม ๔๕ ล้านบาท ให้ผู้ถูกร้องรวม ๑๓ ฉบับ ตั้งแต่ ๒๘ มีนาคม - ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ และผู้ถูกร้องแถลงว่า เมื่อชำระเงินค่าหุ้นให้นายเกรียง ฯ ครบ ๔๕ ล้านบาท นายเกรียง ฯ จึงได้โอนหุ้นให้ภริยาและบุตร ปรากฏตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๐ (หน้า ๒/๒๐)

ต่อมา ในปี ๒๕๔๐ เศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มมีปัญหา เป็นเหตุให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตกต่ำอย่างมาก ผู้ถูกร้องจึงตัดสินใจลดการลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ จนครบ ๖๐ ล้านบาท ตามข้อตกลงเดิม และแจ้งให้นายเกรียง ฯ ทราบว่า จะขอลงทุนเพียงเท่าจำนวนเงินค่าหุ้นที่ชำระแล้ว คือ ๔๕ ล้านบาท ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงให้บุตรทั้ง ๔ คน ขายหุ้นคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น โดยนายเกรียง ฯ ทอนเงินสด ๑ ล้านบาท คืนให้แก่ผู้ถูกร้อง (หน้า ๓/๒๐)

๔.๒.๖ ผู้ถูกร้องแถลงว่า เงินลงทุนที่เพิ่มขึ้น ๘ ล้านบาท นั้น สืบเนื่องมาจากคนนำรายได้จากเงินเดือน และรายได้จากผลประโยชน์ในเงินลงทุนที่ภริยานำไปลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์กับนายประธาน ฯ ในช่วงปี ๒๕๓๓ (โดยปี ๒๕๓๘ ทรัพย์สินและหนี้สินของภริยายังไม่ต้องแสดงต่อ

คณะกรรมการ ป.ป.ช.) นำไปซื้อหุ้นธนาคารเอเชีย ๘๐๐,๐๐๐ หุ้น (๑๕ พ.ค. ๒๕๕๐ หน้า ๓) แต่ผู้ร้องแถลงการณืปิดคดี ว่า นายประธาน ฯ มีเงินลงทุนใน ๑๑ บริษัท ในบริษัทเหล่านี้มีชื่อกริยา ผู้ถูกร้องถือหุ้นเพียงบริษัทเดียว ๑,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท คือ บริษัท แอร์ทรานแทรวล จำกัด ซึ่งมีผลประกอบการปี ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐ ขาดทุนสุทธิ ๑๘๗,๗๒๗.๐๖ บาท และผลการดำเนินงานทั้ง ๑๑ บริษัท ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐ ขาดทุนสุทธิตั้งรวมกันประมาณ ๔๘๒ ล้านบาท (หน้า ๓)

๔.๒.๗ เกี่ยวกับการเพิ่มทุนบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ผู้ถูกร้องตอบทนายความ ผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่า ผู้ถือหุ้นเดิมเป็นผู้เข้าไปจองซื้อหุ้น และผู้ถูกร้องชำระค่าหุ้นแก่ผู้ถือหุ้นเดิม จึงไม่จำเป็นที่จะต้องเอาเงินนี้ไปผ่านเข้าบัญชีบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (หน้า ๑๕ - ๑๖)

๔.๒.๘ ผู้ถูกร้องขอใช้จ่ายในรูปเงินสด เพราะสะดวกกว่าการใช้เช็ค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ถูกร้องในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร ต้องไปเยี่ยมราษฎรในเขตพื้นที่ที่ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็นประจำทุกวันหยุดของสัปดาห์ มีความจำเป็นต้องใช้เงินสดมาก นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกร้องใช้แต่เงินสดนั้น เมื่อปี ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องกู้ยืมด้วยเงินสด ผู้ถูกร้องต้องจ่ายเงินให้ใครก็จ่ายด้วยเงินสด การใช้เช็คนั้น ประการที่หนึ่ง เวลาที่ผู้ถูกร้องจะอยู่ว่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ฯ หรือที่บ้านนั้น มีน้อย ประการที่สอง การใช้เช็คเกิดความยุ่งยากสำหรับตัวผู้ถูกร้องเพราะไม่เคยชิน ปกติใช้เช็คจะนับเป็นไปได้เลย เพราะความถนัดของผู้ถูกร้องดั้งเดิมเป็นเช่นนั้นมาตลอด

๔.๒.๙ ผู้ถูกร้องแถลงว่า ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นการชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรไม่ลงลึกในรายละเอียด จึงไม่จำเป็นต้องหารายละเอียดเหมือนกับการชี้แจงกับ ป.ป.ช. สำหรับประเด็นที่ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ (๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓) เป็นจริงทุกประการ

๔.๓ นายทรงชัย ฯ พยานตอบทนายความผู้ถูกร้อง และผู้ร้องเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ สรุปได้ว่า พยานประกอบอาชีพหลายอย่าง เช่น เป็นเจ้าของคอกม้า ชื่อขายอสังหาริมทรัพย์ จัดการทัวร์ ฯลฯ มีเงินสดมากพอให้เพื่อนฝูงกู้ยืมกันได้ พยานให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงิน ๔๓ ล้านบาทจริง คิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๒ ต่อปี โดยทำบันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้เงิน นายกฤษนันท์ ฯ นำโฉนดที่ดินหลังเมืองทองธานี ติดถนนติวานนท์ นนทบุรี ราคาประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นของบริษัท ซีทีไอ ฯ เป็นหลักประกัน และทำหนังสือมอบอำนาจการโอนที่ดินไว้ด้วย นายกฤษนันท์ ฯ ขอกู้ยืมเป็นเงินสด เป็นคราวๆ โดยจะแจ้งล่วงหน้า ๒ - ๓ วัน พยานจ่ายเช็คเงินสดโดยให้คนของ

พยานไปเบิกเงินจากธนาคารมาให้พยานที่บ้าน และพยานให้นายกฤษนันท์ ฯ มารับเงินสดไป พร้อมกับมอบใบรับเงินเป็นหลักฐานการรับเงินกู้ยืมด้วยทุกครั้ง กรณีที่พยานจ่ายเช็คซึ่งระบุจำนวนเงินไม่ตรงกับจำนวนเงินสดที่นายกฤษนันท์ ฯ แจ้งให้ทราบล่วงหน้า คือ มากหรือน้อยกว่าจำนวนเงินที่นายกฤษนันท์ ฯ ขอกู้ยืมแต่ละครั้ง เนื่องจากพยานต้องมีเงินสดเก็บสำรองไว้ที่บ้านส่วนหนึ่ง เพื่อใช้จ่ายส่วนตัว และเตรียมไว้ให้เพื่อนกู้ยืมด้วย

พยานตอบผู้ร้องว่า ในช่วงปี ๒๕๓๕ - ๒๕๔๐ เดินทางไปต่างประเทศประมาณ ๓๐ ครั้ง และรู้จักกับผู้ถูกร้องดีประมาณสิบปีมาแล้ว ในการที่พยานจ่ายเช็คธนาคารนครหลวงไทย ฯ นี้ พยานส่งจ่ายจากที่บ้านซอยสายลม ๒ โดยใช้ลูกน้องซึ่งมีอยู่สิบกว่าคนไปเบิกเงินสด คือ ครั้งที่ ๑ ใช้นายวัชรชัย ครั้งที่ ๒ ใช้นายไพบุลย์ ครั้งที่ ๓ ใช้นายพิเชษฐ ครั้งที่ ๔ พยานจำไม่ได้ว่าใช้ใคร เพราะอ่านลายมือชื่อไม่ออก (.....) ครั้งที่ ๖ ใช้นายนริศ ครั้งที่ ๗ ภริยาเป็นผู้ส่งจ่าย ครั้งที่ ๘ สงสัยใช้ลูกน้องชื่อ ตีเล็กหรือเปล่าไม่มั่นใจ - ปัจจุบันก็ยังอยู่ ครั้งที่ ๙ ใช้ลูกน้องชื่อบุลากรซึ่งเป็นแฟนของลูกน้อง (นายออด) ที่ไปเบิกด้วยกัน ครั้งที่ ๑๐ ใช้นายสันห์ กว่างศิริพร - เป็นเพื่อนคนหนึ่งของพยานอยู่ที่เสาชิงช้า อายุ ๕๐ เศษๆ รู้สึกจะเปิดร้านขายเครื่องไตรพระ หรืออะไรอย่างนั้น เมื่อสิ้นปี (๒๕๓๕) นายกฤษนันท์ ฯ เอาเงินสด ๓ ล้านบาท เป็นดอกเบียมาให้ที่บ้าน แต่ยังไม่ได้ใช้เงินต้น

๔.๔ นายกฤษนันท์ ฯ พยานตอบทนายความผู้ถูกร้อง และผู้ร้องเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องขอกู้ยืมเงินสด ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท เป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปี พยานปรึกษากับกรรมการของบริษัท เอ เอ เอส ฯ แล้ว เห็นว่า ควรต้องให้ความช่วยเหลือผู้ถูกร้อง และเอาเงินของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมไปก่อนเป็นงวดแรก ส่วนเงินงวดต่อๆ มา พยานนายอนุศักดิ์ ฯ และนายคลัง ฯ กู้ยืมจากนายทรงชัย ฯ และมอบโฉนดที่ดินของบริษัท ซีทีไอ ฯ ราคาประเมินเกือบ ๑๒๐ ล้านบาท ให้เป็นหลักประกัน พร้อมกับทำหนังสือมอบอำนาจให้ไว้เป็นหลักฐาน ทุกครั้งที่ผู้ถูกร้องต้องการเงิน พยานซึ่งมีบ้านอยู่ที่ถนนแจ้งวัฒนะ จะติดต่อกับนายทรงชัย ฯ ซึ่งมีบ้านอยู่ซอยสายลม ๒ ให้ทราบล่วงหน้า ๒ - ๓ วัน พยานจะเดินทางจากบริษัท ซีทีไอ ฯ ไปรับเงินที่บ้านนายทรงชัย ฯ ทุกครั้ง ส่วนใหญ่จะรับจากนายทรงชัย ฯ จำได้ว่า อาจมีสอง - สามครั้ง ตนรับจากภริยานายทรงชัย ฯ การรับเงินทั้ง ๑๒ ครั้ง จะเป็นช่วงบ่ายบ้าง เย็น ๕ - ๖ โมงบ้าง แล้วแต่โอกาส ในวันที่ไปรับเงินจะนำไปรับเงินให้นายทรงชัย ฯ เป็นหลักฐานว่าพยานได้รับเงินสดแล้วด้วย

เกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ยืมแต่ละงวดที่พยานไปเอามาจากนายทรงชัย ฯ เป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องแจ้งมาบ้าง บางครั้งนายอภัย ฯ แจ้งมา ผู้ถูกร้องแจ้งล่วงหน้า ๒ - ๓ วันทุกครั้ง โดยแจ้งทางโทรศัพท์ ตนจะแจ้งนายทรงชัย ฯ ทันที ถ้าบางครั้งไม่พบก็ฝากให้ที่บ้าน (ภริยานายทรงชัย ฯ) ขอให้ นายทรงชัย ฯ ติดต่อกลับ

เงินสดที่ได้รับจากนายทรงชัย ฯ ๑๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๔๓ ล้านบาทนี้ บางครั้งพยานจะนำกลับมาที่บริษัท ซีทีไอ ฯ แล้วก็นัดแนะให้คนกลางที่ผู้ถูกร้องให้มารับที่บริษัท ซีทีไอ ฯ บางครั้งตนนำไปให้กับคนกลางที่บริษัท บางกอก ดาต้า ฯ ส่วนใหญ่จะมอบให้แก่นายอภัย ฯ โดยนายอภัย ฯ เดินทางมารับเอง แต่อาจจะมาครั้งหรือสองครั้ง ซึ่งนายอภัย ฯ บอกมาล่วงหน้าว่า ให้มอบนางสาวนภาภรณ์ ฯ บุตรสาวของนายอภัย ฯ ที่ทำงานอยู่ที่บริษัท ซีทีไอ ฯ รับไป ก็เคย ส่วนมากตนมักจะมอบเงินให้เวลาบ่ายหรือเย็น

ต่อมา พยานกับกรรมการอื่นของบริษัท เอ เอ เอส ฯ เห็นว่า การให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ถูกร้องถึง ๔๕ ล้านบาท แต่ไม่มีหลักฐานกันเช่นนี้ จึงได้ปรึกษาหารือกับผู้ถูกร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องยินดีทำสัญญากู้ยืมเงินจากบริษัท เอ เอ เอส ฯ ระยะเวลาชำระคืน ๕ ปี มีดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี รวม ๓ ฉบับ ห่างกันประมาณ ๒ เดือน เพื่อสะดวกในการชำระคืนเงินกู้ ทั้งนี้ ได้กระทำในวันเดียวกัน โดยระบุว่า ผู้ถูกร้องและภริยานำหุ้นของธนาคารเอเชีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น เป็นหลักประกัน หลังจากนั้นราคาหุ้นในตลาดลดลง พยานจึงขอให้ผู้ถูกร้องเพิ่มหลักประกัน ผู้ถูกร้องยินยอม โดยนำหุ้นของภริยา ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น ๑๐๐ บาท ในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เป็นประกันเพิ่มเติม แต่พยานขอให้ผู้ถูกร้องโอนให้แก่ นางกัญญารีย์ ฯ (proxy) เพราะหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ ฯ และนางกัญญารีย์ ฯ จะคืนหุ้นเหล่านี้ให้ผู้ถูกร้อง เมื่อผู้ถูกร้องชำระหนี้แก่บริษัท เอ เอ เอส ฯ ครบถ้วนแล้ว

๔.๕ นายลิขิต ศิริรัตน์/พยานตอบทนายความผู้ถูกร้องและผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๒๒ และ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีภายในของกลุ่มบริษัท ซีทีไอ ฯ ในกรณีที่นายกฤษณ์นทร์ ฯ แผลงหนี้เป็นของบริษัท เอ เอ เอส ฯ นั้น ตนมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่กรรมการที่บริษัท เอ เอ เอส ฯ มิได้ลงบัญชีว่า ผู้ถูกร้องเป็นหนี้บริษัท เอ เอ เอส ฯ เป็นนโยบายของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ที่จะรักษาชื่อเสียงผู้ถูกร้อง และบริษัท เอ เอ เอส ฯ คืนเงินให้แก่กรรมการที่ให้กู้ยืมแก่ผู้ถูกร้องแล้วเป็นเช็ค ๕ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม - ๒๓ กันยายน ๒๕๕๐ ดังนั้น จึงถือได้ว่า บริษัท เอ เอ เอส ฯ เป็นเจ้าหนี้ของผู้ถูกร้องโดยตรง ในการตรวจสอบงบดุลปี ๒๕๕๒ ผู้สอบบัญชี (นางรัชณี พิษพงษ์) ไม่ทราบการแปลงหนี้นี้ ตรวจสอบตามวิธีการปฏิบัติทางบัญชี และลงลายมือชื่อรับรองตามวิธีปฏิบัติของการตรวจสอบบัญชี ยกเว้นรายการกู้ยืมเงินของผู้ถูกร้อง อย่างไรก็ตาม ในการปรับปรุงบัญชีและงบดุลในปี ๒๕๕๒ มีการบันทึกรายการให้บุคคลภายนอกกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท และบัญชีกำไรสะสม ๑๒.๔ ล้านบาท เพราะบริษัท เอ เอ เอส ฯ คืนเงินให้แก่กรรมการที่ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม ซึ่งสามารถตรวจสอบได้แล้ว

๔.๖ ทนายความผู้ถูกร้องแถลงเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ว่า การสอบสวนเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ดังนั้น การสอบสวนผู้ถูกร้องทั้งหมดจึงมิชอบ เลขาธิการ ป.ป.ช. ไม่เป็นอนุกรรมการสอบสวน ทำให้การของเลขาธิการ ป.ป.ช. จึงเป็นพยานนอกเล่าที่รับฟังมิได้นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องแถลงการณปิดคดี เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ว่า การสอบสวนของคณะทำงานของผู้ร้องมีข้อบกพร่องอย่างน้อย ๖ ประการ คือ

๔.๖.๑ ไม่สอบสวนเรื่องการเพิ่มทุนและการลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ว่า มีอยู่จริงหรือไม่ รวมตลอดทั้งไม่ตรวจสอบการโอนหุ้นและการถือหุ้นจากสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น

๔.๖.๒ ไม่นำเช็คจำนวน ๑๒ ฉบับ ของนายทรงชัย ฯ รวมไว้ในสำนวนเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย และเพื่อให้ศาลสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงแห่งคดีได้

๔.๖.๓ ไม่สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานการคืนเงินกู้ยืมของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ที่คืนให้แก่กรรมการรวมไว้ในสำนวนแล้วพิจารณาวินิจฉัย ทั้ง ๆ ที่นายอนุศักดิ์ ฯ ให้การว่า บริษัท เอ เอ เอส ฯ คืนให้แก่กรรมการแล้ว

๔.๖.๔ ไม่สอบสวนฐานะการเงินของนายทรงชัย ฯ ให้ถูกต้องครบถ้วน แต่กลับนำฐานะการเงินของนายทรงชัย ฯ มาเป็นเหตุในการวินิจฉัยในคดีนี้

๔.๖.๕ ไม่สอบสวนนายลิขิต ฯ ในประเด็นการคืนเงินกู้ยืมจำนวน ๔๕ ล้านบาท และในประเด็นการไม่ลงบังคับในปี ๒๕๕๐ ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ ทั้ง ๆ ที่นายลิขิต ฯ ไปปรากฏตัวและขอชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว แต่กลับได้รับการปฏิเสธจากคณะทำงานของผู้ร้อง

๔.๖.๖ ไม่สอบสวนและนำหลักฐานที่มาของเงินได้ของผู้ถูกร้องในปี ๒๕๕๐ รวมสำนวนแล้วพิจารณาวินิจฉัย แต่กลับเพิ่มมีหนังสือเรียกหลักฐานไปที่ธนาคารไทยทูน สาขาพัฒนาพงศ์ เมื่อวันที่ ๑ และ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ อันเป็นวัน เวลาที่ศาลกำลังไต่สวนคดีนี้ ทั้ง ๆ ที่ผู้ร้องไม่มีอำนาจสอบสวนคดีนี้ เพราะคดีได้ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลแล้ว

๕. เลขาธิการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า หุ้นที่มีชื่อผู้ถูกร้องและภริยานั้น เป็นหุ้นเพิ่มทุนที่ธนาคารเอเชีย ฯ เสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไป ระหว่างวันที่ ๗ ถึงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๕๕ บาท และระบุนวันที่เกิดรายการคือ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ และวันที่ออกใบหุ้น คือ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕

๖. อธิบดีกรมทะเบียนการค้า มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๖๐๘/๐๖๑ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบบัญชี

และเอกสารประกอบการลงบัญชี รอบปี ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐ ของบริษัท รอยัล ลานนา ๆ ณ สถานที่ตั้งของบริษัท รอยัล ลานนา ๆ ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แล้ว และหนังสือด่วนที่สุดที่ พณ ๐๐๐๘/๑๗๘๔ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีใจความว่า กฎหมายเกี่ยวกับการบัญชีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๕ ให้อำนาจอธิบดีกรมทะเบียนการค้าในการประกาศกำหนดระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีไว้ ตามข้อ ๘ (๓) และอธิบดีได้ประกาศในเรื่องดังกล่าวตามประกาศกรมทะเบียนการค้า ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้วในกรณีบริษัทให้บุคคลใดกู้ยืมเงินโดยไม่ได้จ่ายเงินสด แต่เป็นกรณีรับโอนลูกหนี้เงินกู้ยืมมาจากกรรมการบริษัท โดยมีรายงานการประชุมกรรมการบริษัทให้รับโอนหนี้ และ/หรือมีสัญญากู้ยืมเงิน บริษัทต้องลงรายการให้กู้ยืมเงินของบริษัท โดยบันทึกรายการในบัญชีรายวัน โดยใช้หลักฐานสัญญากู้ยืมเงิน และ/หรือบันทึกรายงานการประชุมของบริษัทให้รับโอนหนี้เป็นหลักฐานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับโอนลูกหนี้มาจากกรรมการแล้วผ่านไปยังบัญชีแยกประเภทลูกหนี้ ตั้งผู้กู้ยืมเงินเป็นลูกหนี้ของบริษัทและบัญชีแยกประเภทเจ้าหนี้ ตั้งกรรมการ (เจ้าของเงินให้กู้ยืม) เป็นเจ้าหนี้ของบริษัทภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนที่รายการนี้เกิดขึ้น

๗. สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๘ ส่งโทรสาร ที่ กค ๒๘๐๘/ทป ๒/๒๕๕๐๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ รายงานสรรพากรภาค ๒ ว่า บริษัท เอ เอ เอส ๆ ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวิธีการบันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือและต้นทุนขายแบบ Periodic Inventory Method มาเป็นวิธี Perpetual Inventory Method ซึ่งการเปลี่ยนการบันทึกนี้จะไม่มีผลกระทบต่อการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือและกำไรสุทธิของบริษัทแต่อย่างใด เพราะจะเริ่มปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ บริษัทไม่มีการขอเปลี่ยนแปลงการคำนวณรายรับ เมื่อใช้เกณฑ์สิทธิไม่ได้ขอเปลี่ยนเป็นเกณฑ์เงินสด บริษัทต้องลงบัญชีเงินกู้ยืมในปีที่มีหลักฐานการกู้ยืมเงิน จะลงในปีอื่นไม่ได้ บริษัทใช้เกณฑ์สิทธิในการลงบัญชีตั้งแต่เริ่มตั้งบริษัท ไม่เคยยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงเป็นใช้เกณฑ์เงินสด ในการลงบัญชีตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๖๕ ฉะนั้น เมื่อปรากฏหลักฐานการกู้ยืมเงิน บริษัทต้องลง (บันทึก) รายการการกู้ยืมเงินในบัญชีของปีที่ปรากฏหลักฐานตามวิธีการและกำหนดเวลา ทั้งนี้ บริษัทจะนำรายการเงินกู้ยืมไปลงบัญชีในปีอื่นไม่ได้

๘. ตรวจสอบแล้วมีข้อสังเกตเกี่ยวกับบัญชี ๆ ของผู้ถูกร้องและภริยา ดังต่อไปนี้

๘.๑ ตามที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ๆ ทั้ง ๓ ครั้ง นั้น ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องอ้างว่าลงทุนในหุ้นของธนาคารเอเชีย ๆ ๘๐๐,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๘ ล้านบาท ออกใบหุ้นเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ และภริยาลงทุนในหุ้นธนาคารเอเชีย ๆ ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑๐ ล้านบาท ออกใบหุ้นเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ เช่นเดียวกัน

ปรากฏหลักฐานจากศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ในฐานะนายทะเบียน ตรวจสอบแล้วว่า หุ้นที่ผู้ถูกร้องและภริยาซื้อ ๑.๘ ล้านหุ้น เป็นหุ้นเพิ่มทุนที่ธนาคารเอเซีย ฯ เสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไป ระหว่างวันที่ ๕ ถึง ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๕๕ บาท และเกิดรายการเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ซึ่งราคาตลาดปิดหุ้นละ ๕๔ บาท คิดเป็นเงิน ๕๗.๒ ล้านบาท และเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นวันที่ออกไปหุ้น มีราคาตลาดปิดหุ้นละ ๕๓.๕๐ บาท คิดเป็นเงิน ๕๖.๓ ล้านบาท

ราคาหุ้นของธนาคารเอเซีย ฯ นี้สอดคล้องและใกล้เคียงกับจำนวนเงินซึ่งเป็นผลจากการตรวจสอบ บัญชีของกรมทะเบียนการค้า ที่บริษัท รอยัล ลานนา ฯ บันทึกในบัญชีเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๕ ว่ากู้ยืมเงินจากกรรมการ (นายเกรียง ฯ) ซื้อหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ จำนวน ๘๕๐,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๕๕ บาท เป็นเงิน ๔๖.๗๕ ล้านบาท เลขทะเบียนผู้ถือหุ้น ๖๐๐๘๒๘๔๐๒๘ เลขที่ใบหุ้น ๐๓๘๐๑๐๐๐๒๓๐๐ วันที่ออกไปหุ้น ๓/๖/๓๕ ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับที่ศูนย์ ฯ ออกใบหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องและภริยา ๑.๘ ล้านหุ้น

ผู้ถูกร้องอ้างว่า ภริยาได้รับเงินรายได้และดอกผลที่ร่วมทุนกับ นายประธาน พงษ์ศิวกัญ เมื่อปี ๒๕๓๓ และนำเงินซื้อหุ้นของธนาคารเอเซีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น ๆ ละ ๑๐ บาท

ในปี ๒๕๔๐ ภริยาผู้ถูกร้องแจ้งในแบบแสดงรายการภาษีบุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๔๐ ว่า มีรายได้พึงประเมิน ๑,๒๒๔,๒๕๔.๕๕ บาท แต่ไม่ปรากฏรายการเงินรายได้และดอกผลที่ร่วมทุนกับ นายประธาน ฯ และรับเช็คของธนาคารไทยท努 ฯ เป็นเงิน ๒๑,๕๖๕,๒๕๔.๕๔ บาท

๘.๒ ราคาหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น ในเวลาที่ผู้ถูกร้องและภริยาขึ้นบัญชี ฯ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ราคาตลาดปิดที่หุ้นละ ๑๗.๕๐ บาท (คิดเป็นเงิน ๓๑.๕๐ ล้านบาท) ขึ้นบัญชี ฯ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ ราคาตลาดปิดที่หุ้นละ ๑๐.๕๐ บาท (คิดเป็นเงิน ๑๘.๙ ล้านบาท) ขึ้นบัญชี ฯ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๑ ราคาตลาดปิดที่หุ้นละ ๑๘.๐๐ บาท (คิดเป็นเงิน ๓๒.๔ ล้านบาท) ผู้ถูกร้องแจ้งเงินลงทุนในหุ้นของธนาคารเอเซีย ฯ ในราคาหุ้น (par) เป็นเงิน รวมกันเพียง ๑๘ ล้านบาท ทั้ง ๓ ครั้ง เท่านั้น ถ้าถือตามราคาตลาด (market value) ในขณะที่ ได้มาจะเป็นราคาถึง ๕๕ ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินจำนวนค่อนข้างมาก

๘.๓ รายการเกี่ยวกับหนี้สินในส่วนที่เกี่ยวกับการกู้เงิน ๔๕ ล้านบาท จากบริษัท เอ เอ เอส ฯ มีข้อสังเกตดังนี้

๘.๓.๑ เดิมผู้ถูกร้องขอกู้ยืมเงินนายกฤษนันท์ ฯ ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท และ นายกฤษนันท์ ฯ เอาเงินสดของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม ๒ ล้านบาท และ

ขอกู้ยืมจากนายกฤษณ์นัทร ๑ เป็นเงินสดรวม ๑๒ ครั้ง ๕๓ ล้านบาท เป็นเงินที่นายกฤษณ์นัทร ๑ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมทั้งสิ้น ๔๕ ล้านบาท แต่ไม่มีหลักฐานใด ๆ (ดู ๔.๔ วรรคสี่)

๘.๓.๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงินรายนี้ นายทรงชัย ๑ ออกเช็ครวม ๑๓ ฉบับ เช็ค ๕ ฉบับ ลงจำนวนเงินตรงกับจำนวนเงินที่นายกฤษณ์นัทร ๑ ขอกู้ยืม และแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่เช็คอีก ๘ ฉบับ ลงจำนวนเงินไม่ตรงกับจำนวนเงินที่นายกฤษณ์นัทร ๑ ขอกู้ยืม และแจ้ง คือ

(๑) ออกใบเสร็จรับเงินสด ต่ำกว่าจำนวนที่ระบุในเช็คเงินสด ๔ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๒๔๕,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๕๐๕,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๑,๘๒๖,๐๐๐ บาท (ผู้ร้องจ่ายเช็คเงินสด ๒ ฉบับ คือ ๕๘๐,๐๐๐ บาท และ ๒,๘๔๖,๐๐๐ บาท) และ

(๒) ออกใบเสร็จรับเงินสดสูงกว่าจำนวนที่ระบุในเช็คเงินสด ๓ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๒๒๓,๕๐๐ บาท และครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๕ เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท

มีข้อสังเกต คือ นายทรงชัย ๑ ใช้คนสนิทของตนสืบกว่าคน ซึ่งไม่เข้าหน้ากันไปรับเงินสด ที่ธนาคารครั้งละ ๑-๕ ล้านบาท แล้วนำมาให้ที่บ้านที่ซอยสายลม ๒ ถนนพหลโยธิน ทนายความอ้าง เหตุผลในการที่นายทรงชัย ๑ ใช้คนไปรับเงินสดไม่เข้าหน้ากันว่า เพื่อความปลอดภัย แต่ไม่เปรียบเทียบกับ การออกและมอบเช็คเงินสดให้แก่ผู้กู้ยืมโดยตรงว่า วิธีใดจะสะดวกและปลอดภัยกว่ากัน และใบเสร็จรับเงินทุกฉบับคล้ายกันกับพิมพ์วันเดียวกัน และพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์เดียวกัน เพื่อใช้เป็นหลักฐาน ในการนี้โดยเฉพาะ

๘.๓.๓ นายอภัย ๑ กรรมการบริษัท บางกอก ดาต้า ๑ คนสนิทของผู้ถูกร้อง มีหน้าที่ไปรับเงินสดจากนายกฤษณ์นัทร ๑ แต่บางครั้งตนให้นายกฤษณ์นัทร ๑ มอบให้แก่บุตรสาว (นางสาวนภภรณ์ ๑ เคยเป็นผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ๑ ซึ่งทำงานที่บริษัท ซีทีไอ ๑) เพื่อนำไป มอบให้แก่ตน และตนจะได้นำไปมอบให้แก่ผู้ถูกร้องที่บ้าน ถนนสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี

๘.๓.๔ การกู้ยืมระหว่างผู้ถูกร้องกับนายกฤษณ์นัทร ๑ นั้น ต่อมา ผู้ถูกร้องอ้างว่า นายกฤษณ์นัทร ๑ ขอให้ผู้ถูกร้องทำสัญญากู้ยืมเงินกับบริษัท เอ เอ เอส ๑ โดยตรง พร้อมหลักประกัน ซึ่งผู้ถูกร้องก็ยินยอมดังที่กล่าวไว้ใน ๒.๔ แต่เป็นที่น่าสังเกต คือ ผู้แทนบริษัท เอ เอ เอส ๑ ซึ่งทำสัญญา ให้กู้ยืมแก่ผู้ถูกร้องนั้นแทนที่จะเป็นกรรมการคนหนึ่งคนใดที่มีอำนาจลงลายมือชื่อแทนบริษัท เอ เอ เอส ๑

กลับเป็นนายพีรพล ฯ ซึ่งได้รับมอบอำนาจทั่วไปจากบริษัท เอ เอ เอส ฯ ที่กล่าวใน ๑.๒ และเป็น
ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด (ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๓๖) คือ ๔,๕๕๕ หุ้น ใน ๑๐,๐๐๐ หุ้น ทั้งหมดของบริษัท
รอยัล ลานนา ฯ ที่โอนให้แก่ภริยาและบุตร ๔ คน ของผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐ นั้นเอง

๘.๓.๕ เนื่องจากบริษัท เอ เอ เอส ฯ มีนโยบายไม่ลงบัญชีให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงิน
๔๕ ล้านบาท เป็นที่น่าสงสัยว่า เหตุใดบริษัท เอ เอ เอส ฯ จึงกล้าเสี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยบัญชี
และประมวลรัษฎากร

๘.๔ รายการเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ปรากฏข้อเท็จจริง
ดังนี้

๘.๔.๑ บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประชุมเพิ่มทุน ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน
๒๕๔๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ครั้นมาถึงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕ นายเกรียง ฯ
ซื้อหุ้นจากนายพีรพล ฯ ๔,๕๕๕ หุ้น นายอนุศักดิ์ ฯ ๑,๕๕๕ หุ้น นายอนุรักษ ๑,๐๐๐ หุ้น นายกิติ ฯ
๕๕๕ หุ้น นางสาววิชชชดา ฯ และนางสาวกนกพร ฯ คนละหนึ่งหุ้น เพิ่มทุนอีก ๕๕๐,๐๐๐ หุ้น เป็น
๖๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยจดทะเบียนเพิ่มทุน เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๕ ขายหุ้นให้ผู้ถูกร้องเพื่อลงทุนให้
ภริยาและบุตร ๔ คน นายเกรียง ฯ รับเงินค่าหุ้นเป็นงวดๆ ครบ ๔๕ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม
๒๕๓๕ แต่โอนหุ้นให้ภริยาผู้ถูกร้อง ๑๕,๕๕๕ หุ้น บุตรของผู้ถูกร้อง ๔ คนๆ ละ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น
เมื่อ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๐ และส่งสำเนาทะเบียนรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๐ ส่วน
นายเกรียง ฯ และนายกิติ ฯ ผู้ถือหุ้นเดิมเหลือเพียงคนละ ๑ หุ้น การโอนหุ้นนี้ทำเป็นสัญญาโอนหุ้น
ในบริษัทจำกัด และมีความในข้อ ๔ ของสัญญาว่า ผู้โอนได้รับเงินค่าหุ้นตามสัญญาไปเรียบร้อยแล้ว
โดยมีลายมือชื่อผู้โอน ผู้รับโอนและพยานหนึ่งคนทุกฉบับ

เดิมผู้ถูกร้องอ้างว่า กู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท จากบริษัท เอ เอ เอส ฯ เพื่อลงทุนซื้อหุ้นบริษัท
รอยัล ลานนา ฯ ให้บุตร ๔ คน รวม ๓๒ ล้านบาท ที่เหลือลงทุนในการทำไร่ร่อนและทำฟาร์ม
นกกระจอกเทศ แต่ในสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๐ แสดงว่าผู้ถูกร้องลงทุน
ซื้อหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ให้ภริยาถึง ๑๕,๕๕๕ หุ้น และบุตรอีก ๔ คนๆ ละ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น
รวม ๕๕๕,๕๕๕ หุ้น ในจำนวนหุ้นทั้งหมด ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมเป็นเงิน
๖๐ ล้านบาท ผู้ถูกร้องอ้างภายหลังว่า ค้างชำระเงินค่าหุ้นนายเกรียง ฯ อีก ๑๕ ล้านบาท (แต่ไม่พบ
หลักฐาน) เมื่อถึงกำหนดผู้ถูกร้องหาเงินไม่ได้ จึงขายหุ้นที่ซื้อให้บุตรคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น คืนให้แก่
นายเกรียง ฯ และรับเงินสดจากนายเกรียง ฯ คืนมา ๑ ล้านบาท บุตรของผู้ถูกร้อง ๔ คน จึงมีหุ้น
เหลือเพียงคนละ ๘๐,๐๐๐ หุ้น รวม ๓๒๐,๐๐๐ หุ้นเท่านั้น แต่ปรากฏในสำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น

ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ ว่าบุตรของผู้ถูกร้อง ๒ คน โอนหุ้นคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น ให้นายเกรียง ฯ และบุตรของผู้ถูกร้องอีก ๒ คน โอนหุ้นคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น ให้นายกิติ ฯ และผู้ถูกร้องไม่กล่าวถึงเงินลงทุนทำไร่ร่อน และทำฟาร์มนกระจอกเทศอีกเลย

๘.๔.๒ ส่วนบริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยนายกฤษณ์นทร์ ฯ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ ขอให้ผู้ถูกร้องเพิ่มหลักทรัพย์ประกันการกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท เพราะหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น ที่ผู้ถูกร้องและภริยาใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่าลดลง (ราคาตลาดปิดหุ้นละ ๑๕ บาท) ผู้ถูกร้องอ้างว่า ได้ขอให้ภริยาโอนหุ้น ๑๔๕,๕๕๘ หุ้น ในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ให้แก่นางกัญญารีย์ ฯ (proxy) ตามความประสงค์ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนหุ้นโดยเด็ดขาดไป (โดยที่หน้าที่ผู้ถูกร้องกู้ยืม ๔๕ ล้านบาท ยังไม่ถึงกำหนดชำระ จึงเป็นการลดต้นเงินลงเหลือเพียง ๔๕ - ๑๒ = ๓๓ ล้านบาท)

อย่างไรก็ดีหุ้นของธนาคารเอเชีย ฯ ราคาตกลงอีกจนเหลือเพียงหุ้นละ ๑๐.๕๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ แต่ไม่ปรากฏว่าบริษัท เอ เอ เอส ฯ ขอให้ผู้ถูกร้องเพิ่มหลักประกันอีก

๘.๔.๓ พิเคราะห์ฐานะการเงินของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ซึ่งจัดตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ จาก

(๑) งบดุล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๘ (ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๘) ปรากฏว่ามีสินทรัพย์ ๕๔,๓๕๕,๔๑๘.๖๘ บาท มีหนี้สิน ๕๓,๔๑๕,๐๑๖.๔๘ บาท ซึ่งเป็นเงินกู้ยืมเงินกรรมการถึง ๕๓,๔๐๕,๐๕๖.๔๘ บาท ขาดทุน ๖๕,๖๗๓.๘๐ บาท และมีส่วนของผู้ถือหุ้น ฯ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ยังไม่ได้ดำเนินงาน

(๒) งบดุล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๙ (ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐) ปรากฏว่ามีสินทรัพย์เป็นที่ดิน ๕๓,๘๕๕,๕๗๗.๒๕ บาท เงินลงทุนในบริษัทอื่น ๗๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท (ซื้อหุ้นบริษัท ซีทีไอ แอสเซทส์ ลิสซิง ฯ ๑๕ ล้านบาท บริษัท บงกชรัตน์ ฯ ๑๒ ล้านบาท และธนาคารเอเชีย ฯ ๔๖.๗๕ ล้านบาท) แต่มีหนี้สิน ๖๕,๒๖๕,๒๐๔.๕๘ บาท ซึ่งเป็นการกู้ยืมกรรมการ ๖๘,๓๕๒,๒๔๑.๕๘ บาท และมีส่วนของผู้ถือหุ้น ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เพิ่มทุนจาก ๑ ล้าน เป็น ๖๐ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๙) มีกำไรเพียง ๗๕,๗๒๕.๒๐ บาท แต่ยังไม่ได้ดำเนินงาน

(๓) งบดุล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ (ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๑) ปรากฏว่ามีสินทรัพย์ ๑๒๕,๓๔๑,๓๗๖.๒๑ บาท เป็นที่ดิน ๕๓,๘๕๕,๕๗๗.๓๕ บาท และเงินลงทุนในบริษัทอื่น ๗๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท มีหนี้สิน

๖๕,๒๖๖,๑๖๕.๐๕ บาท ซึ่งเป็นการกู้ยืมจากกรรมการ ๖๕,๒๕๕,๓๘๗.๐๗ บาท และมีส่วนของ
ผู้ถือหุ้น ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กำไรสะสม เพียง ๗๕,๒๑๑.๑๖ บาท แต่ยังไม่ได้นำเงินมา

เห็นได้ว่า ที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นมีมติอนุมัติงบดุลของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ
ในวันที่ ๓๐ เมษายน ของปี ๒๕๓๘, ๒๕๓๙ และ ๒๕๔๐ แม้บริษัท รอยัล ลานนา ฯ มีทรัพย์สินมาก
แต่ก็กู้ยืมเงินมากในจำนวนเงินเกือบเท่ากัน และยังไม่ได้นำเงินมา นอกจากนี้ มีข้อสังเกต คือ (ก)
วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจงบดุลประจำปีเสร็จเป็นวันที่ ๒๐ เมษายน ของปี และ (ข) วันที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้น
อนุมัติงบดุลประจำปีเป็นวันที่ ๓๐ เมษายนของปี

๘.๔.๔ บริษัท รอยัล ลานนา ฯ รับซื้อที่ดิน ๖ แปลง ในจังหวัดนครนายก โดยจด
ทะเบียนในวันเดียวกัน คือ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ จากนายเกรียง ฯ ๓ แปลง ราคาประเมิน
ในปี ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๖,๑๕๓,๐๐๐ บาท, ๑,๐๓๕,๓๐๐ บาท และ ๑,๖๒๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงิน
๘,๘๐๙,๕๐๐ บาท จากนายกิติ ฯ ๓ แปลง ราคาประเมินในปี ๒๕๓๘ เป็นเงิน ๗,๕๘๕,๒๐๐ บาท
๕๔๐,๑๐๐ บาท และ ๕,๑๒๒,๑๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๓,๖๔๗,๔๕๐ บาท รวมทั้งดิน ๖ แปลง
เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒,๔๕๖,๙๕๐ บาท ยังไม่ลงบัญชี โดยไม่มีคำชี้แจงเหตุผล

๘.๔.๕ การลงทุนในบริษัท ฯ อื่นที่กล่าวใน ๘.๔.๔ คือ เงินลงทุนซื้อหุ้นที่บันทึก
บัญชีในปี ๒๕๓๘ ดังนี้ : บริษัท ซีทีไอ แอสเซทส์ ลิสซิง จำกัด ๑๕ ล้านบาท บริษัท บงกชรัตน์
จำกัด ๑๒ ล้านบาท (ลงบัญชีเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๘) และซื้อหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ
๘๕๐,๐๐๐ หุ้น ฯ ละ ๕๕ บาท เป็นเงิน ๔๖.๗๕ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ (ลงบัญชี
เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๘)

๘.๔.๖ บ้านเลขที่ ๒๑๐/๗ ถนนสุขุมวิท แขวงจตุจักร กรุงเทพมหานคร แม้จะ
ปรากฏว่าเป็นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ แต่ผู้ถูกร้องได้ย้ายเข้าไปอยู่อาศัย เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน
๒๕๔๑ ซึ่งเป็นเวลาที่บุตรทั้ง ๔ คน ของผู้ถูกร้องถือหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ คนละ
๘๐,๐๐๐ หุ้น รวม ๓๒๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๓๒ ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ แล้ว

๘.๕ ผู้บริหารและผู้ถือหุ้นของบริษัท ซีทีไอ ฯ, บริษัท เอ เอ เอส ฯ และบริษัท
รอยัล ลานนา ฯ ล้วนเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันและร่วมกันทำธุรกิจ ดังต่อไปนี้

- นายอนุศักดิ์ ฯ กรรมการและผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๓ -
๒๕๓๘) และบริษัท เอ เอ เอส ฯ

- นายกฤษณ์นรินทร์ ฯ เป็นรองกรรมการผู้จัดการบริษัท ซีทีไอ ฯ และผู้ถือหุ้น

บริษัท เอ เอ เอส ฯ

- นายอนุรักษ์ ฯ ผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๖ - ๒๕๓๘) และบริษัท เอ เอ เอส ฯ
- นายพีรพล ฯ ผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๕ - ๒๕๓๖) และผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร บริษัท เอ เอ เอส ฯ
- นายอภัย ฯ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด ๔,๕๕๕ หุ้น ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๗)
- นางสาวนภาพรณ ฯ ผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๗) และทำงานที่บริษัทในเครือของบริษัท ซีทีไอ ฯ บางครั้งถือเงินที่รับจากนายกฤษนนทร์ ฯ เพื่อนำไปให้นายอภัย ฯ ให้ผู้ถูกร้อง
- นายเกรียง ฯ กรรมการและผู้ถือหุ้นกรรมการบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๓)
- นายกิติ ฯ ผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ (๒๕๓๓)
- นางกัญญารีย์ ฯ เป็นพี่นายอนุศักดิ์ ฯ และนายอนุรักษ์ ฯ และเป็นพนักงานอาวุโสบริษัท ซีทีไอ ฯ ซึ่งบริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้ถือหุ้น (proxy) บริษัท รอยัล ลานนา (๒๕๕๐)

อีกทั้งบุคคลดังกล่าวได้รู้จักกับผู้ถูกร้องเป็นอย่างดีมาก่อนหลายปีแล้ว

๘.๖ วัน เดือน ปี ที่เกี่ยวกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องอาจสรุปได้ดังนี้

ปี ๒๕๓๘

- ๓๐ เม.ย. - สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประกอบด้วย นายพีรพล ฯ นางสาววิชชุดา ฯ นายเกรียง ฯ นางสาวกนกพร ฯ นายอนุศักดิ์ ฯ นายกิติ ฯ และนายอนุรักษ์ ฯ รวม ๗ คน
- ๑๓ ก.ค. - ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ๒๕ ธ.ค. - บริษัท รอยัล ลานนา ฯ จัดทะเบียนที่ดินในจังหวัดนครนายก จำนวน ๖ แปลง แต่มิได้ระบุนราคาซื้อขาย โดยไม่แจ้งเหตุผล
- ๓๑ ธ.ค. - วันสุดท้ายของงบดุล ปี ๒๕๓๘ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ

ปี ๒๕๓๕

- ผู้ถูกร้องขอกู้ยืมเงินนายเกษนันทร์ ฯ ๕๐ - ๕๐ ล้านบาท (ไม่ปรากฏทำเป็นหนังสือ ระยะเวลาและอัตราดอกเบี้ย)
- นายเกษนันทร์ ฯ ปรีกษาหารีอกับนายอนุศักดิ์ ฯ และนายคลัง ฯ
- นายเกษนันทร์ ฯ ขอกู้ยืมเงินนายทรงชัย ฯ
- ๒๑ ก.พ. - นายเกษนันทร์ ฯ กับ นายทรงชัย ฯ ทำบันทึกข้อตกลงการกู้เงินไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท โดยใช้ที่ดินเลขที่ ๑๓๕๔ และ ๓๑๓๐ ของบริษัท ซีทีไอ ฯ เป็นหลักทรัพย์ประกัน
- ๒๘ มี.ค. - นายเกษนันทร์ ฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินสด ๒ ล้านบาท เป็นครั้งแรก โดยนำไปให้ที่บ้านสนามบินน้ำ
- ผู้ถูกร้องนำเงินสด ๒ ล้านบาท ชำระค่าหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ โดยให้นายเกรียง ฯ เป็นผู้มารับไปเป็นครั้งแรก
- ๑ เม.ย. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้นายวัชชัย ฯ ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายเกษนันทร์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๕ ล้านบาท (งวดที่ ๑)
- ผู้ถูกร้องชำระค่าหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ โดยให้นายเกรียง ฯ เป็นผู้มารับล่วงหน้า ๒ งวด เป็นเงิน ๗ ล้านบาท แล้ว โดยที่นายเกรียง ฯ เป็นผู้ถือหุ้นเพียง ๑,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น
- ๓ เม.ย. - บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประชุมเพิ่มทุน ครั้งที่ ๑
- ๑๑ เม.ย. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้นายไพบุลย์ ฯ ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายเกษนันทร์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๒ ล้านบาท (งวดที่ ๒)
- ๑๖ เม.ย. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๔,๒๕๕,๐๐๐ บาท โดยให้นายพิเชษฐ ฯ ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายเกษนันทร์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๔ ล้านบาท (งวดที่ ๓)
- ๒๐ เม.ย. - ผู้สอบบัญชี (นายประสพ วัฒนารมย์) ตรวจสอบบัญชีและงบดุลปี ๒๕๓๕ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เสร็จ

- ๒๕ เม.ย. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๔,๗๗๖,๕๐๐ บาท แต่จำไม่ได้ว่า ให้ใครไปเบิกเงินและตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๕ ล้านบาท (งวดที่ ๔)
- ๓๐ เม.ย. - สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประกอบด้วย นายพีรพล ฯ นายอนุศักดิ์ ฯ นายเกรียง ฯ นายกิติ ฯ นายอนุรักษ ฯ นางสาววิชชุดา ฯ และนางสาวกนกพร ฯ รวม ๗ คน
- ที่ประชุมผู้ถือหุ้นสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๕ อนุมัติงบดุล ปี ๒๕๓๕ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ
- ๒ พ.ค. - บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประชุมเพิ่มทุน ครั้งที่ ๒
- ๔ พ.ค. - นายเกรียง ฯ ซื้อหุ้นของผู้ถือหุ้นอื่นในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ๘,๕๕๕ หุ้น รวมกับที่ตนมีอยู่ ๑,๐๐๐ หุ้น เป็น ๙,๕๕๕ หุ้น บริษัทนี้จึงมีผู้ถือหุ้นเหลือเพียง ๒ คน
- ๕-๗ พ.ค. - ธนาคารเอเซีย ฯ ขายหุ้น ๕๐ ล้านหุ้น ให้แก่ประชาชนทั่วไปในราคาหุ้นละ ๕๕ บาท
- ๑๐ พ.ค. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้นาย (จำไม่ได้) ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๓ ล้านบาท (งวดที่ ๕)
- ๑๕ พ.ค. - ผู้ถูกร้องและภริยาซื้อหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น ราคาหุ้น (par) หุ้นละ ๑๐ บาท (ราคาตลาดปิด หุ้นละ ๕๕ บาท)
- ๒๐ พ.ค. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้นายนริศ ฯ ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๒.๕ ล้านบาท (งวดที่ ๖)
- ๒๗ พ.ค. - ภริยานายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๕,๐๐๕,๐๐๐ บาท (ไม่ทราบว่าจะให้ใครไปเบิกเงิน) และให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๘.๕ ล้านบาท (ตามคำสั่งของนายทรงชัย ฯ) (งวดที่ ๗)
- ๓ มิ.ย. - ธนาคารเอเซีย ฯ ออกใบหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้อง ๘๐๐,๐๐๐ หุ้น ภริยาผู้ถูกร้อง ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ๘๕๐,๐๐๐ หุ้น ราคาตลาดเมื่อปิดหุ้นละ ๕๓.๕๐ บาท

- ๑๒ ม.ย. - บริษัท รอยัล ลานนา ฯ จัดทะเบียนเพิ่มทุนจาก ๑ ล้านบาท เป็น ๖๐ ล้านบาท
- ๑๕ ก.ก. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้นาย (ไม่มั่นใจว่าเป็นใคร) ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๕ ล้านบาท (งวดที่ ๘)
- ๓๑ ก.ก. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้แฟนนายอ้อด ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๓ ล้านบาท (งวดที่ ๙)
- ๕ ส.ก. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท โดยให้นายศักดิ์ ฯ ไปเบิกเงินจากธนาคาร และตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๒ ล้านบาท (งวดที่ ๑๐)
- ๕ ส.ก. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสด ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ไม่แจ้งว่าใช้ให้ผู้ใดไปเบิกเงินจากธนาคาร) และให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๑ ล้านบาท (งวดที่ ๑๑)
- ๑๓ ส.ก. - นายทรงชัย ฯ จ่ายเช็คเงินสดสองฉบับ คือ ๕๘๐,๐๐๐ บาท และ ๒,๘๕๖,๐๐๐ บาท (ไม่แจ้งว่า ใช้ให้ผู้ใดไปเบิกเงินจากธนาคาร) และตนให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินสด ๒ ล้านบาท (งวดที่ ๑๒)
- ๓๑ ข.ก. - บริษัท รอยัล ลานนา ฯ บันทึกว่า ลงทุนซื้อหุ้นบริษัท บงกชรัตน์ ฯ ๑๒ ล้านบาท
- วันสุดท้ายของงบดุล ปี ๒๕๓๕ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ
- (ปลายปี) - นายทรงชัย ฯ รับเงินสด ๓ ล้านบาท เป็นค่าดอกเบี้ยจากนายกฤษนันท์ ฯ
- ปี ๒๕๔๐
- ๑๑ ม.ก. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ (โดยนายพีรพล ฯ) กับผู้ถูกร้องทำสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ ที่บ้านสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี คือ
- (๑) สัญญากู้ยืมเงิน ๒๐ ล้านบาท ลงวันที่ ๑๑ มกราคม/ - ราคากลางหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๓๕.๗๕ บาท
- (๒) สัญญากู้ยืมเงิน ๑๕ ล้านบาท ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม/ - ราคากลางหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๒๒.๗๕ บาท

(๓) สัญญากู้ยืมเงิน ๑๐ ล้านบาท ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม/-ราคา
ตลาดหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๑๘.๐๐ บาท

- ๑๐ มี.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๑๐ ล้านบาท (งวดที่ ๑)
- ๑๖ มี.ค. - นายเกรียง ฯ ขายหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ให้แก่ภริยาและบุตรของ
ผู้ถูกร้อง ๕๕๕,๕๕๘ หุ้น
- ๑๘ มี.ค. - สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประกอบด้วยภริยา
ผู้ถูกร้อง ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น รวมบุตร ๔ คน ฯ ละ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น นายกิติ ฯ
และนายเกรียง ฯ คนละ ๑ หุ้น รวม ๗ คน ถือหุ้น ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น
- ๒๐ เม.ย. - ผู้สอบบัญชี (นางศุภาวดี คุณะเกษม) ตรวจสอบบัญชีและงบดุล ปี ๒๕๓๕
ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เสร็จ
- ๓๐ เม.ย. - ที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ อนุมัติงบดุล ปี ๒๕๓๕ ของ
บริษัท รอยัล ลานนา ฯ
- ๒๒ พ.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๕ ล้านบาท (งวดที่ ๒)
- ๕ ก.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๗ ล้านบาท (งวดที่ ๓)
- ๑๑ ก.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๑ ล้านบาท (งวดที่ ๔)
- ๑๕ ส.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๕ ล้านบาท (งวดที่ ๕)
- ๒๒ ส.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๓ ล้านบาท (งวดที่ ๖)
- ๒๕ ส.ค. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ ขอหลักประกันเพิ่ม สำหรับสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ
ข้างต้น
- ราคาตลาดหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๑๕.๐๐ บาท
- ๓ ก.ย. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๓ ล้านบาท (งวดที่ ๗)
- ๒๒ ก.ย. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๓ ล้านบาท (งวดที่ ๘)
- ๒๓ ก.ย. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ จ่ายเช็คคืนเงินกรรมการ ๔ ล้านบาท (งวดที่ ๙)
- ๑ ต.ค. - นายประธาน ฯ สั่งให้ธนาคารไทยทู ฯ จ่ายเงินให้ภริยาผู้ถูกร้อง ๒๑,๕๖๕,๒๕๔.๕๔
บาท
- ๓ ต.ค. - ผู้ถูกร้องนำเช็คที่ภริยาได้รับจากนายประธาน ฯ เข้าธนาคารเอเซีย ฯ สาขา
นนทบุรี บัญชีเงินฝากประจำ ๒๐ ล้านบาท และบัญชีกระแสรายวัน
๑,๕๖๕,๒๕๔.๕๔ บาท

- ๘ ต.ค. - ภริยาผู้ถูกร้องโอนหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น ให้นางกัญญารีย์ ฯ (proxy) ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ
- ๑๐ ต.ค. - สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ประกอบด้วย นางกัญญารีย์ ฯ ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น บุตรของผู้ถูกร้อง ๔ คน ถือหุ้นคนละ ๘๐,๐๐๐ หุ้น นายเกรียง ฯ และนายกิติ ฯ คนละ ๘๐,๐๐๑ หุ้น รวม ๗ คน
- ๑๐ พ.ย. - ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- ราคาตลาดหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๑๗.๒๕ บาท
- ๑๒ ธ.ค. - ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ราคาตลาดหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๑๐.๕๐ บาท
- ๓๑ ธ.ค. - วันสุดท้ายของงบดุล ปี ๒๕๕๐ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ
- ปี ๒๕๕๑**
- ๑๐ เม.ย. - ผู้สอบบัญชี (นายวิรุฒิ คุณะเกษม) ตรวจสอบบัญชีและงบดุลปี ๒๕๕๐ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เสร็จ
- ๓๐ เม.ย. - ที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ อนุมัติงบดุล ปี ๒๕๕๐ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ
- สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เป็นเช่นเดียวกับเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐
- ๓๐ ต.ค. - ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี
- ราคาตลาดหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๑๘.๐๐ บาท
- ๓๑ ธ.ค. - วันสุดท้ายของงบดุล ปี ๒๕๕๑ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ปี ๒๕๕๒
- ๒๒ มิ.ย. - บริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยนายพีรพล ฯ รายงานประธาน ป.ป.ช. ว่า ผู้ถูกร้อง เป็นลูกหนี้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ และ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ คือ ต้นเงิน ๔๕ ล้านบาท (ทำสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ แต่ไม่มีการลงบัญชี)
- ๑๘ ธ.ค. - ผู้ถูกร้องชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎร
- ๓๑ ธ.ค. - วันสุดท้ายของงบดุล ปี ๒๕๕๒ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ

ปี ๒๕๕๓

- ๓ เม.ย. - ผู้ร้องส่งเรื่องของผู้ถูกร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕
- ๑๒ เม.ย. - ผู้สอบบัญชี (นางรัชณี พืชพงษ์) ตรวจสอบบัญชีและงบดุล ปี ๒๕๕๒ ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ เสร็จ
- ๒๕ เม.ย. - ที่ประชุมสามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ อนุมัติงบดุล ปี ๒๕๕๒ ของบริษัท เอ เอ เอส ฯ
- ๑๘ พ.ค. - ผู้ร้องเบิกความในศาลรัฐธรรมนูญ
- ๑๕ พ.ค. - ผู้ถูกร้องเบิกความในศาลรัฐธรรมนูญ
- ๒๕ พ.ค. - เลขานุการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ รายงานเกี่ยวกับการออกและจำหน่ายหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารเอเซีย ฯ
- ๑ มิ.ย. - ผู้ร้องทำหนังสือเรียกหลักฐานจากธนาคารไทยทูน ฯ
- ๕ มิ.ย. - ราคาตลาดหุ้นธนาคารเอเซีย ฯ เมื่อปิด หุ้นละ ๑๓.๒๕ บาท
- ๖ มิ.ย. - ผู้ร้องทำหนังสือเรียกหลักฐานจากธนาคารไทยทูน ฯ (เพิ่มเติม)
- ๗ มิ.ย. - นายทรงชัย ฯ และนายกฤษนันท์ ฯ เบิกความในศาลรัฐธรรมนูญ
- ๘ มิ.ย. - อธิบดีกรมทะเบียนการค้ารายงานการตรวจสอบบัญชีและงบดุล ปี ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐ ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ที่บริษัท รอยัล ลานนา ฯ
- ๒๒ มิ.ย. - นายลิขิต ฯ เบิกความในศาลรัฐธรรมนูญ
- ๒๖ มิ.ย. - นายลิขิต ฯ เบิกความในศาลรัฐธรรมนูญ (ต่อ)
- ๒๗ มิ.ย. - ผู้ร้องและผู้ถูกร้องแถลงการณ์ปิดคดีด้วยวาจา
- ๑๔ ก.ค. - ผู้ร้องและผู้ถูกร้องแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือ

โดยที่พยานหลักฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับมีเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องนี้ได้แล้วไม่จำเป็นต้องแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดอีก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๐ มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๓๐๑ วรรคหนึ่ง (๔) และวรรคสอง

๒. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ มาตรา ๓๔๕ มาตรา ๖๕๓ มาตรา ๖๕๖ มาตรา ๑๑๒๕ มาตรา ๑๒๒๐ และมาตรา ๑๒๒๒

๓. ประมวลรัษฎากร มาตรา ๖๕ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๘

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย

๑. ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องนี้หรือไม่
๒. ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ปัญหาแรก เนื่องจากผู้ร้องส่งเรื่องผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยได้

อนึ่ง ตามที่ผู้ถูกร้องแถลงว่า ผู้ร้องสอบสวนและวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกร้องโดยมิชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ นั้น เห็นว่า ผู้ร้องพิจารณา สอบสวน และวินิจฉัยบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง และมอบอำนาจให้ นายกล้านรงค์ จันทิก และนายสุนทร เบ็ญจนิรัตน์ ตอบข้อซักถาม ซักค้าน และดำเนินการอื่น ๆ ตามกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว เป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกร้องต้องพิสูจน์ความมืออยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินในวันยื่นบัญชี ฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธย ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยปราศจากอคติทั้งปวง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน และความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ฯ ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอำนาจแสวงหาความจริงและใช้ดุลพินิจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องนี้จากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตลอดจนคำชี้แจงของผู้ร้องและผู้ถูกร้องและพยานได้

ปัญหาที่สอง ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือไม่ นั้น มีข้อพิจารณา รวม ๕ ประการ คือ

ประการแรก การตัดสินใจของผู้ถูกร้องในการซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ในปี ๒๕๓๕ นั้น ผู้ถูกร้องอ้างว่า ตรวจสอบบุคคลปี ๒๕๓๕ แล้ว ปรากฏว่า บริษัท รอยัล ลานนา ฯ มีที่ดินราคา ๕๓ ล้านบาท ซึ่งกรมที่ดินประเมินราคาแล้ว มีราคาถึง ๗๕ ล้านบาท และมีการลงทุนในบริษัทอื่นอีก ๗๓.๗๕ ล้านบาทนั้น มีข้อพิจารณาว่าเป็นไปได้เพียงไร

เนื่องจากผู้ถูกร้องอ้างว่า ตัดสินใจซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ (โดยถือวันชำระเงินงวดแรกให้นายเกรียง ฯ เป็นวันตัดสินใจ) เพราะตรวจสอบงบดุลปี ๒๕๓๕ แล้วนั้น ปรากฏว่า

(๑) งบดุลปี ๒๕๓๕ นั้น ผู้สอบบัญชีตรวจเสร็จเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๐ และที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ อนุมัติงบดุลของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ และ

(๒) ไม่ปรากฏหลักฐานการประเมินที่ดินของกรมที่ดิน

(๓) การลงทุนในบริษัทอื่น ๓๓.๓๕ ล้านบาท นั้น ปรากฏในคำแถลงของผู้ถูกร้องใน ๔.๒.๔ แต่การลงทุนซื้อหุ้นของธนาคารเอเชีย ฯ ๔๖.๓๕ ล้านบาท นั้น บริษัท รอยัล ลานนา ฯ กู้ยืมเงินจากนายเกรียง ฯ และบันทึกบัญชีเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๕

ดังนั้นจึงเห็นว่า ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปตามที่ผู้ถูกร้องอ้าง เว้นแต่ผู้ถือหุ้นที่แท้จริงของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ คือ ผู้ถูกร้อง

ประการที่สอง ในการซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ นั้น ผู้ถูกร้องต้องการซื้อหุ้นทั้งหมด ๖๐ ล้านบาท แต่ขาดเงินสดอยู่ ๔๕ ล้านบาท หรือ ๖๐ ล้านบาท มีข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) ผู้ถูกร้องปรึกษารื้อกับนายเกษนันทร์ ฯ ว่า ต้องการเงินสด ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท เพื่อลงทุนให้ภริยาและบุตรประกอบธุรกิจ นายเกษนันทร์ ฯ ทำบันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้เงินกับนายทรงชัย ฯ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ แล้ว แต่ต่อมานายเกษนันทร์ ฯ เอาเงินสดของตนและกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ๒ ล้านบาท (ไม่ปรากฏว่าเป็นส่วนของผู้ใด เท่าใด) ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ และกู้ยืมเงินสดจากนายทรงชัย ฯ อีก ๔๓ ล้านบาท โดยนายเกษนันทร์ ฯ มอบให้ผู้ถูกร้องเป็นงวด ๆ งวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

(๒) ผู้ถูกร้องชี้แจงในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๒ ว่า ผู้ถูกร้องเอาหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ เป็นมัดจำและกู้ยืมเงินมา ๔๕ ล้านบาท ให้บุตร ๔ คน ลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ซึ่งเป็นการซื้อหุ้นเป็นเงิน ๓๒ ล้านบาท แต่ผู้ถูกร้องให้เหตุผลในภายหลังว่า การตอบในสภาผู้แทนราษฎรไม่จำเป็นต้องแจ้งรายละเอียดทั้งหมด

(๓) ผู้ถูกร้องแถลง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่า ตนได้แจ้งให้นายเกรียง ฯ เพิ่มทุนและโอนหุ้นให้ภริยาและบุตรไปก่อน (ทั้งหมด ๖๐ ล้านบาท) ส่วนเงินค่าหุ้นที่ยังขาดอยู่อีก ๑๕ ล้านบาท นั้น ผู้ถูกร้องจะหามาใช้ให้ในภายหลัง

(๔) ผู้ถูกร้องแถลงการณ์ปิดคดีว่า “..... นายเกรียง ฯ ได้เสนอขายหุ้นทั้งหมดในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ แก่ผู้ถูกร้องในราคา ๖๐ ล้านบาท โดยมีข้อตกลงว่า นายเกรียง ฯ ต้องเพิ่มทุนจดทะเบียนอีก ๕๕ ล้านบาท เมื่อรวมกับทุนจดทะเบียนที่มีอยู่เดิมอีก ๑ ล้านบาท จะเป็นทุนจดทะเบียน ๖๐ ล้านบาท เท่ากับราคาที่ตกลงซื้อขายเพื่อจะได้นำเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนไปชำระหนี้ของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ที่มีอยู่เดิมให้หมดก่อน ผู้ถูกร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ทันทีที่ผู้ถูกร้องตกลงซื้อหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ดังกล่าว ผู้ถูกร้องจะได้กำไรจากมูลค่าของทรัพย์สินของบริษัท ฯ ทันที ประมาณ ๒๐ ล้านบาท แต่ขณะนั้นผู้ถูกร้องไม่มีเงินสดเพียงพอ จึงต้องไปกู้ยืมเงินจากนายกฤษนันท์ ฯ ซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท เอ เอ เอส ฯ เป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินสดที่ผู้ถูกร้องมีอยู่ประมาณ ๑๕ ล้านบาท ก็จะครบ ๖๐ ล้านบาทพอดี” (หน้า ๒/๒๐)

(๕) ผู้ถูกร้องชำระค่าหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ให้แก่นายเกรียง ฯ งวดแรกเป็นเงินสด ๒ ล้านบาท ด้วยเงินกู้ยืมจากนายกฤษนันท์ ฯ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ ซึ่งการชำระเงินนี้ไม่มีลักษณะรีบด่วนเลย

(๖) ต่อมา ในปี ๒๕๔๐ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มมีปัญหา ผู้ถูกร้องจึงตัดสินใจงดการลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ฯ จนครบ ๖๐ ล้านบาท ตามข้อตกลงเดิม (ดู ๔.๒.๖)

ดังนั้น จะให้เชื่อว่าผู้ถูกร้องขาดเงินสดอยู่ ๔๕ ล้านบาท หรือ ๖๐ ล้านบาท สำหรับการซื้อหุ้นทั้งหมดของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ในราคา ๖๐ ล้านบาท และนายเกรียง ฯ รับเงินค่าหุ้นเป็นเงินสด ๒ ล้านบาท (เงินที่ผู้ถูกร้องกู้ยืมจากนายกฤษนันท์ ฯ) เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ และอีก ๕ ล้านบาท (เงินที่นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินนายทรงชัย ฯ และมอบให้แก่นายอภัย ฯ ซึ่งมอบให้แก่ผู้ถูกร้อง) เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ รวม ๗ ล้านบาท ในขณะที่นายเกรียง ฯ ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เพียง ๑,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น และบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ยังไม่เริ่มกระบวนการเพิ่มทุน จึงเห็นว่าการซื้อขายหุ้นนี้น่าจะเป็นการสร้างเรื่องขึ้นมาโดยแท้

ประการที่สาม ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินสดจากนายกฤษนันท์ ฯ นายอนุศักดิ์ ฯ และนายคลัง ฯ กรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ จริงหรือไม่ มีข้อพิจารณาว่า

(๑) ผู้ถูกร้องขอกู้ยืมเงินนายกฤษนันท์ ฯ ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก แต่ไม่ทำเป็นหนังสือ กำหนดระยะเวลาการใช้คืนและอัตราดอกเบี้ยที่จะต้องชำระให้แก่กันให้ชัดเจน มีความเป็นไปได้เพียงใด

(๒) นายกฤษนันท์ ฯ อ้างว่า ทำบันทึกข้อตกลงการกู้เงินกับนายทรงชัย ฯ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากผู้ถูกร้องต้องการเงินสดด่วน นายกฤษนันท์ ฯ จึงเอาเงินสด ๒ ล้านบาทของกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ (ซึ่งไม่ปรากฏว่าเป็นส่วนของผู้ใด เท่าใด) ให้ผู้ถูกร้อง กู้ยืมที่บ้าน ถนนสนามบินน้ำ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ และในวันเดียวกันนี้ ผู้ถูกร้องชำระเงินงวดแรกเป็นค่าหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ให้แก่นายเกรียง ฯ ซึ่งเห็นได้ชัดว่า การชำระเงินค่าหุ้นนี้ มิใช่เป็นเรื่องรีบด่วนแต่อย่างใด นอกจากนี้สี่วันต่อมา นายทรงชัย ฯ สั่งจ่ายเช็ค ๔.๘ ล้านบาท แบ่งจ่ายค่าอาหารม้า ๘ แสนกว่าบาท แต่มอบเงินสด ๕ ล้านบาท ให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ทั้งๆ ที่นายกฤษนันท์ ฯ ให้การว่า ผู้ถูกร้องต้องการกู้ยืมเงินคราวนี้ ๕ ล้านบาท และทุกครั้งจะแจ้งล่วงหน้า ๒ - ๓ วัน ว่าผู้ถูกร้องต้องการใช้เงินสดเท่าใด เมื่อใด

(๓) ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินจากนายกฤษนันท์ ฯ รวม ๑๓ งวด เป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ปรากฏหลักฐานว่า ผู้ถูกร้องนำเงินจำนวนนี้ซื้อหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ทั้งหมด เมื่อพิจารณาแล้ว เห็นได้ว่า จำนวนงวด จำนวนเงินที่กู้ยืมและระยะเวลาการชำระเงินค่าหุ้นแต่ละครั้งไม่มีความสัมพันธ์กัน คือ

จำนวน (งวดที่)	๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓
จำนวน (ล้านบาท)	๒-๕-๒-๔-๕-๓-๒.๕-๘.๕-๕-๓-๒-๑-๒
จำนวน (วัน)	๔-๑๐-๕-๑๓-๑๑-๑๐-๗-๔๕-๑๖-๕-๔-๔
	(๒๘ มีนาคม - ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕)

(๔) มีความน่าเชื่อถือเพียงใด ที่นายกฤษนันท์ ฯ จะทอดรองจ่ายดอกเบี้ยเป็นเงินสดถึง ๓ ล้านบาท แทนผู้ถูกร้องไปก่อน และใจดีจนถึงกับไม่แจ้งความนี้ให้ผู้ถูกร้องทราบ

(๕) ไม่ปรากฏหลักฐานว่า นายกฤษนันท์ ฯ และกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ คิดดอกเบี้ยสำหรับเงินที่กู้ยืมนายทรงชัย ฯ (ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ - ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐) ที่ต้องชำระให้แก่นายทรงชัย ฯ ตามบันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้ยืมเงิน โดยคิดเอาจากผู้ถูกร้องตามสัญญา กู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท ที่ให้ผู้ถูกร้องทำกับบริษัท เอ เอ เอส ฯ ทั้ง ๓ ฉบับ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๐ ด้วย

(๖) มีความเป็นไปได้เพียงใด เมื่อนายกฤษนันท์ ฯ และกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ได้รับคืนเงินจากบริษัท เอ เอ เอส ฯ เพราะการแปลงหนี้แล้ว จะไม่รีบชำระคืนนายทรงชัย ฯ ให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว เนื่องจากพวกตนมีภาระต้องชำระดอกเบี้ยเงินที่กู้ยืมนายทรงชัย ฯ ถึงร้อยละ ๑๒ ต่อปี แต่ถ้าพวกตนกู้ยืมเงินจากบริษัท เอ เอ เอส ฯ ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยอยู่แล้ว

เห็นว่า ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการกู้ยืมเงินกันจริง

ประการที่สี่ นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงินนายทรงชัย ฯ รวม ๔๓ ล้านบาท จริงหรือไม่ มีข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) ผู้ถูกร้องจะแจ้งจำนวนเงินที่ต้องการกู้ยืมให้นายกฤษนันท์ ฯ ทราบล่วงหน้า ๒ - ๓ วัน และนายกฤษนันท์ ฯ แจ้งให้นายทรงชัย ฯ ทราบทันที แต่นายทรงชัย ฯ สั่งจ่ายเช็คเงินสดเท่าจำนวนที่ผู้ถูกร้องต้องการเพียง ๕ ครั้ง จ่ายมากกว่าที่ต้องการ ๓ ครั้ง และจ่ายน้อยกว่าที่ต้องการ ๕ ครั้ง โดยอ้างว่า ต้องมีเงินสดสำรองไว้ที่บ้านส่วนหนึ่ง ส่วนจำนวนเงินที่ยังขาดนั้นที่บ้านมีเงินอยู่พอสำหรับให้กู้ยืมแล้ว รายละเอียดปรากฏใน ๔.๓

(๒) การกู้ยืมเงิน ๔๓ ล้านบาทนี้ ภริยานายทรงชัย ฯ ทราบเรื่องหรือไม่ ตอนแรก นายกฤษนันท์ ฯ ตอบเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ว่า ไม่ทราบว่าภริยานายทรงชัย ฯ ทราบเรื่องนี้หรือไม่ แต่ตอนหลังตอบทนายความผู้ถูกร้องว่า ไปรับเงินกู้ยืมจากภริยานายทรงชัย ฯ ๒ - ๓ ครั้ง และตอบผู้ร้องว่า ได้รับเช็คมีลายมือชื่อภริยานายทรงชัย ฯ สั่งจ่ายเงินสดสูงสุดถึง ๕,๐๐๕,๐๐๐ บาท (จ่ายเงินกู้ยืมให้ผู้ถูกร้อง งวดที่ ๗ เพียง ๘.๕ ล้านบาท) เพราะในเวลานั้นนายทรงชัย ฯ อยู่ต่างประเทศ

(๓) นายทรงชัย ฯ ให้นายกฤษนันท์ ฯ ออกใบรับเงินทุกครั้งที่จ่ายเงินกู้ยืมเป็นเงินสดให้ แต่ไม่ทำหลักฐานว่าได้รับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเป็นเงินสด ๓ ล้านบาท เมื่อปลายปี ๒๕๓๕ (วัน เดือนใด ไม่ปรากฏ) และนายกฤษนันท์ ฯ ก็ไม่เรียกร้องเอาหลักฐานจากนายทรงชัย ฯ ที่รับดอกเบี้ยจำนวนนี้

เห็นว่า นายทรงชัย ฯ ออกเช็คเพื่อใช้ในธุรกรรมของตนตามปกติ มิได้ออกเช็คเพื่อถอนเงินสดให้นายกฤษนันท์ ฯ กู้ยืมเงิน ๔๓ ล้านบาทจริง

ประการที่ห้า นายกฤษนันท์ ฯ มอบเงินกู้ยืม ๔๓ ล้านบาท ที่ได้รับจากนายทรงชัย ฯ ให้แก่ผู้ถูกร้องอย่างไร มีข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) นายกฤษนันท์ ฯ ให้การต่อเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ว่า มอบเงินสดให้แก่นายอภัย ฯ ทุกครั้ง ตามที่ผู้ถูกร้องสั่ง แต่ตอบทนายความผู้ถูกร้องว่า จะนัดแนะให้คนกลาง (นายอภัย ฯ) มารับที่บริษัท ซีทีไอ ฯ บางครั้งตนก็นำไปให้คนกลาง (นายอภัย ฯ) ที่บริษัท บางกอก ดาต้า ฯ ส่วนใหญ่จะมอบให้แก่นายอภัย ฯ โดยนายอภัย ฯ เดินทางมารับเอง แต่อาจจะมีครั้งหรือสองครั้ง ซึ่งนายอภัย ฯ บอกมาล่วงหน้าว่า ให้มอบนางสาวนภภรณ์ ฯ บุตรสาวของนายอภัย ฯ ที่ทำงานอยู่ที่บริษัท ซีทีไอ ฯ

(๒) นายอภัย ฯ ให้การต่อเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ว่า ไปรับเงินจากนายกฤษนันท์ ฯ ที่บริษัท ซีทีไอ ฯ หลายครั้ง และบางครั้งนายกฤษนันท์ ฯ นำมามอบให้ตนที่บริษัท บางกอก ดาต้า ฯ

(๓) นายอภัย ฯ ให้การว่า นายกฤษณ์นทร์ ฯ มอบใบรับเงินให้ตน (นายอภัย ฯ) นำไปให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อ เมื่อผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อแล้ว ตนจะนำไปให้นายกฤษณ์นทร์ ฯ บางครั้งจะฝากบุตรสาวของตน ซึ่งทำงานในบริษัทในเครือของบริษัท ซีทีไอ ฯ นำไปมอบคืนแก่นายกฤษณ์นทร์ ฯ แต่นายกฤษณ์นทร์ ฯ กล่าวแต่เพียงว่า ได้มอบใบรับเงินให้ผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อทุกครั้ง

จึงไม่น่าเชื่อว่า มีการมอบเงินกันจริง เพราะนายกฤษณ์นทร์ ฯ และนายอภัย ฯ ให้การไม่ตรงกัน

ประการที่หก บริษัท เอ เอ เอส ฯ รับแปลงหนี้จากนายกฤษณ์นทร์ ฯ นายอนุศักดิ์ ฯ และนายคลัง ฯ ที่ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท จริงหรือไม่ มีข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) บริษัท เอ เอ เอส ฯ โดยนายพีรพล ฯ แต่ผู้เดียวไปทำสัญญาให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท ที่บ้านผู้ถูกร้อง ถนนสนามบินน้ำโดยทำสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ ในวันเดียวกัน และผู้ถูกร้อง - ผู้กู้ยืม นายพีรพล ฯ - ผู้ให้กู้ยืม นายอภัย ฯ - พยาน และนางสาวอุณาภรณ์ ฯ - พยาน ยืนยันว่า ไม่มีการรับ - จ่ายเงินกัน แต่นายอนุศักดิ์ ฯ ซึ่งมีได้ไปทำสัญญาดังกล่าวด้วย ให้การว่าผู้ถูกร้องมอบต้นฉบับใบหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ เป็นหลักประกันในวันเดียวกับวันที่ทำสัญญาด้วย

(๒) ประกาศกรมทะเบียนการค้า ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง ... ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ กำหนดว่า ... ข้อ ๓ การลงรายการใน.... บัญชีเงินสดและบัญชีรายวันทุกชนิด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รายการนี้เกิดขึ้น..... บัญชีแยกประเภท ต้องผ่านรายการจากบัญชีเงินสด และบัญชีรายวันทุกชนิดภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น ข้อ ๔ การลงรายการยอดคงเหลือในบัญชีเงินสด บัญชีแยกประเภททุกชนิด ซึ่งอยู่ในครอบครอง ณ วันปิดบัญชีแต่ละงวด ต้องลงให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันปิดบัญชี

(๓) ประมวลรัษฎากร มาตรา ๖๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีจำเป็น ผู้มีเงินได้จะขออนุมัติต่ออธิบดีเพื่อเปลี่ยนแปลงสิทธิและวิธีการทางบัญชีเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายตามวรรคสองก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่อธิบดีกำหนดเป็นต้นไป” ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า บริษัท เอ เอ เอส ไม่ได้ขอเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การคำนวณรายได้เป็นเกณฑ์เงินสด ต้องลงบัญชีกู้ยืมในปีที่มีหลักฐานการกู้ยืมเงิน จะลงในปีอื่นไม่ได้ เมื่อไม่ปรากฏรายการบริษัท เอ เอ เอส ฯ ให้กู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท ย่อมต้องฟังว่า ไม่มีการกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท หลักฐานการกู้ยืมเงินอื่น ๆ ไม่เป็นความจริง

(๔) การที่ฝ่ายบริหารของบริษัท เอ เอ เอส ฯ อ้างว่า มีนโยบายไม่ลงบัญชีผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้เพื่อรักษาชื่อเสียงผู้ถูกร้อง ซึ่งเป็นลูกหนี้รายหนึ่งที่เป็นบุคคลภายนอก น่าจะเป็นการเลียงกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ และสมคบกันปิดบังผู้สอบบัญชีเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมที่ได้รับจากบุคคลภายนอกมากกว่า กรณีของผู้ถูกร้องนี้ เชื่อว่า บริษัท เอ เอ เอส ฯ คงจะไม่ทราบว่าเป็นผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ เปิดเผยหนี้สินที่มีอยู่กับบริษัท เอ เอ เอส ฯ ถึง ๓ ครั้ง แล้ว

(๕) นางรัชณี ฯ ผู้สอบบัญชีตรวจบัญชีบริษัท เอ เอ เอส ฯ แล้ว ไม่พบว่ามีการให้กู้ยืมเงินแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่า จะเป็นบุคคลปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๓๙ หรือปี ๒๕๔๐ แต่นางรัชณี ฯ ตรวจจบชุดปี ๒๕๔๒ แล้ว รับรอง ยกเว้นหนี้ที่ผู้ถูกร้องกู้ยืม ๔๕ ล้านบาทและดอกเบี้ยที่ผู้ถูกร้องต้องชำระอีก ๑๒.๔ ล้านบาท สำหรับต้นเงินและดอกเบี้ยค้างจ่ายนี้ ผู้บริหารของ บริษัท เอ เอ เอส ฯ เพิ่งจะให้ลงบัญชี และส่งให้ผู้สอบบัญชีตรวจเสร็จเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๓ และที่ประชุมสามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ อนุมัติงบชุด ปี ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยแล้ว

เห็นว่า คำให้การของผู้สอบบัญชีนำเชื่อถือมากกว่าผู้บริหารของบริษัท เอ เอ เอส ฯ เพราะสอดคล้องกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๕ และประมวลรัษฎากร

ประการที่เจ็ด ผู้ถือหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ฯ ขายหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องทั้งหมด ๖๐ ล้านบาท หรือเพียง ๔๕ ล้านบาท หรือ ๓๒ ล้านบาท มีข้อพิจารณา ดังนี้

(๑) นายทะเบียนออกหนังสือรับรอง เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ว่า บริษัท รอยัล ลานนา ฯ จัดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เลขทะเบียนที่ ๑๑๖๕๓/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๓ มีจำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัทได้ คือ นายอนุศักดิ์ ฯ นายพิรพล ฯ นายกิติ ฯ และนายเกรียง ฯ สองในสี่คนนี้ลงลายมือชื่อร่วมกันและประทับตราของบริษัท

(๒) ผู้ถูกร้องตอบทนายความผู้ถูกร้องว่า ผู้ถือหุ้นเดิมเป็นผู้จองซื้อหุ้น (เพิ่มทุน) และผู้ถูกร้องชำระค่าหุ้นแก่ผู้ถือหุ้นเดิม แต่ตอบเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ว่า นายเกรียง ฯ เป็นผู้มารับเงินไปตามวัน เวลาที่ปรากฏในใบรับเงินค่าหุ้นและพบหลักฐานเป็นสัญญาโอนหุ้น ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ว่า นายเกรียง ฯ ซื้อหุ้นจากผู้ถือหุ้นเดิมทั้งหมดภายหลังที่บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ลงมติเพิ่มทุน ครั้งที่ ๒ แล้ว

(๓) ผู้ถูกร้องตอบทนายความว่า ตนชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น แต่บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ออกใบรับเงินค่าหุ้นลงลายมือชื่อนายเกรียง ฯ เพียงผู้เดียว โดยใช้หัวกระดาษซึ่งมีชื่อและประทับตรา

ของบริษัทด้วย ถ้าหุ้น ๕๕๕,๕๕๕ หุ้น เป็นของนายเกรียง ฯ จริง บริษัท รอยัล ลานนา ฯ ไม่จำเป็นต้องออกไปรับเงินค่าหุ้น (ออกไปรับเงินในนามของบริษัท ฯ ซึ่งไม่ถูกต้องตาม (๑))

(๔) นายเกรียง ฯ ได้รับเงินค่าหุ้นครบ ๔๕ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ แต่ปรากฏว่า ทำสัญญาขายหุ้น ๕๕๕,๕๕๕ หุ้น ให้แก่ภริยาและบุตรของผู้ถูกร้องเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๐ และปรากฏในสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๐ ว่า ประกอบด้วยผู้ถือหุ้น ๗ คน เหตุใดนายเกรียง ฯ จึงแจ้งกรมทะเบียนการค้าล่าช้าถึงเจ็ดเดือน และผู้ถูกร้องยินยอม

(๕) การที่นายเกรียง ฯ ให้การแก่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ว่า ตนยืนยันว่าได้รับเงินตามวันและจำนวนที่ระบุไว้ และตนนำไปใช้จ่ายหมุนเวียนในภารกิจของตน โดยไม่ได้นำเข้าบัญชีเงินฝากใดและนำหลักฐานมาลงบัญชีของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ แต่ปรากฏว่าบุตรของผู้ถูกร้อง ๒ คน โอนหุ้นคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่นายกิติ ฯ ด้วยนั้น มีความน่าเชื่อถือเพียงใด

เห็นว่า เชื่อถือไม่ได้เลย เพราะคำพูดของผู้ถูกร้องขัดกับหลักฐาน นายเกรียง ฯ รับเงินค่าหุ้นเป็นงวดๆ รวม ๑๓ งวด ๔๕ ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ จนถึงงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องมิได้ให้เหตุผลว่า เหตุใดจึงต้องชำระค่าหุ้นเป็นงวดๆ ซึ่งมีจำนวนไม่เท่ากัน และผู้ถูกร้องไม่สนใจในการที่นายเกรียง ฯ ไม่โอนหุ้นให้ภริยาและบุตรของผู้ถูกร้องจนกระทั่งเวลา ๗ เดือนผ่านไป และมีหลักฐานว่า ครั้งหนึ่งนายเกรียง ฯ ได้รับเงินสดถึง ๘.๕ ล้านบาท (ใบละพันบาทปีละ ๑๐๐ ฉบับ รวมกันถึงแปดสิบห้าปี) นายเกรียง ฯ จะเก็บเงินสดจำนวนนี้อย่างไร ที่ไหน และใช้จ่ายอย่างไร นอกจากนี้ ยังออกไปรับเงินทำนองว่าเป็นไปรับเงินของบริษัท รอยัล ลานนา ฯ แต่ก็ทำไม่ถูกต้อง

ประการที่แปด หลักฐานอีกอย่างที่แสดงว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้มีอำนาจ หรือมีเงิน หรือมีทั้งอำนาจ และเงิน คือ หุ้นของธนาคารเอเชีย ฯ ที่ผู้ถูกร้องและภริยาถือรวมกัน ๑.๘ ล้านหุ้นๆ ละ ๑๐ บาท (par) เป็นเงิน ๑๘ ล้านบาท โดยอ้างว่า เงินที่ใช้ซื้อหุ้นนี้ได้มาจากการลงทุนร่วมกับนายประธาน ฯ (ภริยาของผู้ถูกร้องถือหุ้นในบริษัท แอร์ทรานแทรเวล จำกัด เพียงบริษัทเดียว และถือหุ้นเพียง ๑,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท การดำเนินการของบริษัทนี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐ ขาดทุนสุทธิ ๑๘๗,๗๒๗.๐๖ บาท - หน้า ๗ ของหนังสือผู้ร้อง ที่ ปช ๐๐๐๖/๕๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ แต่ผู้ถูกร้องมิได้นำสืบนายประธาน ฯ ในคดีนี้) นั้นปรากฏว่า หุ้นดังกล่าวเป็นหุ้นในจำนวน ๕๐ ล้านหุ้น ที่ธนาคารเอเชีย ฯ เสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไป เมื่อวันที่ ๕ - ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ในราคาหุ้นละ ๕๕ บาท ผู้ร้องและภริยาได้หุ้นนี้มา (วันที่เกิดรายการ) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ซึ่งใกล้เคียงกับวันที่

บริษัท รอยัล ลานนา ฯ กู้เงินจากนายเกรียง ฯ ๔๖.๗๕ ล้านบาท ซื้อหุ้นนี้ ๘๕๐,๐๐๐ หุ้นๆ ละ ๕๕ บาท (ธนาคารเอเชีย ฯ ออกใบหุ้นเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕) ผู้ถูกร้องและภริยาซื้อหุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท (par) ได้อย่างไร ถ้าซื้อตรงจากธนาคารเอเชีย ฯ ในราคา (par) ได้ ย่อมแสดงว่า ผู้ถูกร้องและภริยามีอำนาจมาก ถ้าซื้อจากผู้อื่น ผู้นั้นคือใคร เหตุใดจึงยอมขาดทุนหุ้นละ ๔๕ บาท อย่างไรก็ดี ไม่ว่าผู้ถูกร้องและภริยาซื้อหุ้นดังกล่าวในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท หรือ ๕๕ บาท จะเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๘ ล้านบาท หรือ ๕๕ ล้านบาท ย่อมแสดงว่า ภริยาผู้ถูกร้องเป็นผู้มีเงิน ทั้งๆ ที่ไม่มีรายได้อื่น เป็นเพียงแม่บ้านเท่านั้นและเงินได้จำนวนนี้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อใด เพราะตรวจสอบแล้ว ไม่พบ

ประการที่เก้า เห็นด้วยกับผู้ถูกร้องที่ไม่นิยมใช้เช็ค ในกรณีที่ใช้เงินสดเล็กน้อย เช่น ไม่เกิน รายละสองหมื่นบาท และไม่ต้องการหลักฐานการจ่ายเงินเป็นหนังสือ เพราะนักการเมืองมีภาระต้อง ชำระภาษีสังคมเป็นจำนวนมาก เช่น งานแต่งงาน งานวันเกิด งานศพ งานทอดผ้าป่า ทอดกฐิน ตลอดจนงานบุญ และงานรื่นเริงต่างๆ มากมาย ของประชาชนในเขตเลือกตั้งของตน ทั้งๆ ที่นักการเมือง มีรายได้จากเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเบี้ยประชุมเท่านั้น เว้นแต่จะมีทรัพย์สินมรดกมากมาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือมีรายได้อื่นๆ เช่น เงินเดือนและค่าตอบแทนจากการเป็นที่ปรึกษาของรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี รัฐมนตรี นอกจากนี้ ประชาชนในเขตเลือกตั้งมักจะใช้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของตนในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น ให้ฝากลูกหลานเข้าเรียนในโรงเรียน ฝากบุตรหรือญาติพี่น้องให้เข้า ทำงาน ให้เป็นผู้ค้าประกันคดี ฯลฯ และประชาชนคนไทยทั่วไปยังเชื่ออีกด้วยว่า นักการเมืองเป็นผู้ที่มี อำนาจวาสนามาก การที่เป็นผู้ที่มีอำนาจวาสนามาก ย่อมจะต้องร่ำรวยและจะมีรายได้อื่นๆ ตามมาอีก มากมาย เช่น ค่าตอบแทนในการซื้อของและการก่อสร้างของทางราชการ การให้สัมปทาน การอนุญาต การแต่งตั้ง เลื่อน ปลด ย้ายข้าราชการและการช่วยเหลือต่างๆ

นอกจากนี้ ยังมีเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่น่าเชื่อว่า มีการกู้ยืมเงินกัน คือ การใช้คนที่ไว้ใจไปเบิก เงินสดจำนวนมากแล้วมอบเงินนั้นให้แก่ผู้กู้ยืม กับการมอบเช็คเงินสดให้ผู้กู้ยืมโดยตรง อย่างไรก็ตาม จะสะดวกและปลอดภัยกว่ากัน การรับ - จ่ายเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นการรับจ่ายเงินระหว่างนายทรงชัย ฯ กับนายกฤษนันท์ ฯ หรือนายกฤษนันท์ ฯ กับนายอภัย ฯ หรือผู้ถูกร้องกับนายเกรียง ฯ คู่กรณี จะให้การว่า เป็นการรับ - จ่ายเงินสดระหว่างคนสองคนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และแม้ว่า ผู้ถูกร้องจะ ต้องการกู้ยืมเงินเป็นเงินสด ก็ไม่มีความจำเป็นอย่างที่นายทรงชัย ฯ และนายกฤษนันท์ ฯ จะต้องเบิก

เงินสดจากธนาคาร เพราะเพียงแต่นายทรงชัย ฯ มอบเช็คเงินสดให้นายกฤษนันท์ ฯ และนายกฤษนันท์ ฯ มอบเช็คเงินสดให้นายอภัย ฯ ไปถอนเงินสดจากธนาคาร ฯ และนำไปให้ผู้ถูกร้องยอมจะลดเวลานับเงิน และลดการเสี่ยงภัยจากการถูกปล้นได้ การกู้ยืมเงินตั้งแต่การมอบเช็คเงินสดให้คนสนิทของ นายทรงชัย ฯ ไปรับเงิน - มอบเงินสดให้นายกฤษนันท์ ฯ ช่วงบ่ายบ้าง เย็น ๕ - ๖ โมงบ้าง - มอบเงินสดให้นายอภัย ฯ หรือบุตรสาว ช่วงบ่ายบ้าง เย็น ๕ - ๖ โมงบ้าง เพื่อมอบเงินสดให้แก่ผู้ถูกร้อง - ผู้ถูกร้องมอบเงินสดนั้น ให้แก่นายเกรียง ฯ ทุกขั้นตอนนี้กระทำภายในวันเดียวกัน ตลอดจนการที่ผู้ถูกร้องไม่นำนายอนุศักดิ์ ฯ นายพิรพล ฯ นางสาวอุณาภรณ์ ฯ นายอภัย ฯ นางรัชณี ฯ นายเกรียง ฯ นายประธาน ฯ นางสาวกัลศิริ ฯ นายประสิทธิ์ ฯ และนางกัญญารีย์ ฯ เป็นพยานเข้าสืบสนับสนุนผู้ถูกร้อง และได้แย้งผู้ร้อง โดยผู้ถูกร้อง ดัดพยานที่เหลื่อออก ซึ่งผู้ร้องไม่เคยคาดคิดมาก่อน

สรุป จากข้อพิจารณา ๕ ประการ ดังที่ได้ประมวลมาข้างต้น ไม่มีเหตุใดเหตุหนึ่งให้รับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท เพื่อลงทุนให้ภริยาและบุตรประกอบธุรกิจส่วนตัวจริง เพราะผู้ถูกร้องซึ่งเป็นคนกว้างขวาง ใจคอโอบอ้อมอารี รู้จักบุญคุณและตอบแทนบุญคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ ในยามยาก เป็นนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จ โดยก้าวจากการเป็นผู้แทนราษฎรธรรมดา จนเป็นถึง เลขาธิการพรรคการเมือง ที่มีความสามารถเจรจาชักจูงใจให้ผู้แทนราษฎรจากพรรคอื่นๆ มาร่วมกัน จัดตั้งรัฐบาลปัจจุบันได้เป็นผลสำเร็จ และได้รับผลตอบแทนจากพรรคให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คุณข้าราชการฝ่ายปกครองและรองนายกรัฐมนตรี คุณผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ทั่วราชอาณาจักร ตามลำดับ ในเวลาเดียวกัน ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกร้องทราบแฉใจดีว่า ผู้ถูกร้องมีสินทรัพย์มากกว่า ที่แจ้ง คือ อย่างน้อยมีเงินซื้อหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ๑.๘ ล้านหุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท หรือ ๕๕ บาท คิดเป็นเงิน ๑๘ ล้านบาท หรือ ๕๕ ล้านบาท แต่ระบุราคาหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ในราคาหุ้น (par) ๑๐ บาท หรือเพียง ๑๘ ล้านบาท แต่ยังไม่พบหลักฐานว่า เงินที่ใช้ซื้อหุ้นนี้ได้มาอย่างไร และเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้วหรือไม่ อีกทั้งผู้ถูกร้องเป็นผู้ไม่มีหนี้สิน (นอกจากเงินเบิกเกินบัญชีในธนาคาร) และไม่มีเหตุอื่นให้รับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาท เพื่อลงทุนให้ภริยาและบุตร จึงฟังว่า ในเรื่องทรัพย์สินนั้น ยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับราคาและเงินที่นำมาซื้อหุ้นธนาคารเอเชีย ฯ ซึ่งจะต้องให้กรมสรรพากรตรวจสอบต่อไป แต่ในเรื่องหนี้สินนั้นฟังไม่ได้เลยว่า ผู้ถูกร้อง กู้ยืมเงิน ๔๕ ล้านบาทจริง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกร้องเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ ไม่เป็นความจริง แต่ผู้ถูกร้องยังยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบดังกล่าวแล้วต่อผู้ร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมด้วยเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ต่อผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ทั้ง ๓ ครั้ง ๓ กรณี คือ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี

นายประเสริฐ นาสกุล
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ